

روبنائی لکھی

لیکوال

حبیب اللہ رفیع

ارزائی پست و ادبی تولنہ خویشکی (نوبل)

۱۹۸۹ء

Ketabton.com

دارزانی پښتو ادبي ټولنې خوېشکې د مطبوعه اتوسلسله (٦)

روښاني ليکنې

ليکوال

حبيب الله رفيع

ارزاني پښتو ادبي ټولنه خوېشکې (نوشار)

١٩٨٩ع

د کتاب نوم:	روښاني ليکني
د ليکوال نوم:	جيب الله رفيع
د کاتب نوم:	سيد محي الدين هاشمي
د خپرېدو کال:	۱۹۸۷ع
د پرييس نوم:	جدون پريس پنبور
د چاپ شمېر:	
بېه:	۱۵ روپي

تہرون

دہیستو دتاند شاعر، ٲیاند لیکوال

او

د آرنانی خویشکی د ادبی میراث پالونکی

کران

عبداللہ رجا عابد خویشکی

په

نوم

«ح - رفیع»

فهرست

مخ

سرلیک

- ۱
- ۲ [۱] درو بنانی لیکن موخه او هلف
- ۴ [۲] درو بنانی لیکن ارخسبت او خصوین
- ۸ [۳] درو بنانی لیکن نایاوی او کھیای
- ۱۰ [۴] درو بنانی لیکن پش ند کوی
- ۱۱ (۱) درو بنان خلی لیکن او آثار
- ۱۳ ۱- پشور سم الخط
- ۱۴ ۲- صراط التوحید
- ۱۶ ۳- مقصود المؤمنین
- ۱۷ ۴- فخر الطالبین
- ۱۸ ۵- خیر البیان
- ۲۱ ۶- حالنامه
- ۲۳ ۷- درو بنان یونو موری تألیف
- ۲۴ ۸- مکتوبات
- ۲۵ ۹- واجیدی شلوك

مخ

- ۲۶ -۱۰- درویشان شعرونه
۲۸ -۱۱- سرودونه
۲۹ -۱۲- فرحت المجتبی
۳۰ -۱۳- خودپان
۳۱ (۲) رویشان دونه لیکنی
۳۱ -۱۳- رساله غوشیه
۳۳ (۳) درویشان دپیر و اف لیکنی
۳۳ (۱) ارزانی
۲۵ -۱۴- دارزانی پنهان
۳۸ -۱۵- دارزانی بی نومه مجموعه
۳۹ -۱۶- دحضرت رسول خوب
۴۰ -۱۷- دارزانی نشر
۴۱ -۱۸- چهار رما
۴۲ -۱۹- ۲۰- ۲۱- دارزانی عربی، فارسی اوهند شعرونه
۴۳ -۲۲- دارزانی مکویات
۴۴ (۲) ملا عمر
۴۵ -۲۳- دملامر شعرونه
۴۵ (۳) علی محمد
۴۶ -۲۴- دعلی محمد شعرونه
۴۷ (۴) میرزاخان انصاری

مخ

سرلیک

- ۴۷ - ۲۵ - دمیرزاخان انصاری دېوان
- ۴۹ (۵) دولت‌لواغی
- ۴۹ - ۲۶ - د دولت دېوان
- ۵۰ (۶) علي محمد خالص
- ۵۱ - ۲۷ - حالنامه
- ۵۲ - ۲۸ - د علي محمد خالص دېوان
- ۵۲ - ۲۹ - رساله
- ۵۳ (۷) واصل روښاني
- ۵۳ - ۳۰ - د واصل پښتو دېوان
- ۵۴ - ۳۱ - د واصل الفنا مې
- ۵۴ - ۳۲ - د واصل دري شعرونه
- ۵۵ (۸) خواجه محمد روښاني
- ۵۵ - ۳۳ - د خواجه محمد شعرونه
- ۵۶ (۹) کریمداد
- ۵۷ - ۳۴ - د کریمداد پښتو شعرونه
- ۵۷ - ۳۵ - د کریمداد پاړسي شعرونه
- ۵۸ (۱۰) قادر داد روښاني
- ۵۸ - ۳۶ - د قادر داد شعرونه
- ۵۹ (۱۱) اورکزی
- ۶۰ - ۳۷ - د اورکزی شعرونه

افتاحیه

دارن آني پښتو ادبي ټولنې خو پښکي په منشور کې دا خبره هم ليکي
شوي ده چې ټولنه به دا کوشش کوي چې تر خپله و سه د پښتو ادب لمانځنه
کې د هر قسمه ادبي، تاريخي، حقيقي، مذهبي، عصري او سائنسي علوم
او فنون راځايوي، او دې لپکې به د ټولنې د ملگرو نه علاوه بهر د
پښتنو عالمانو او اديبانو د علمي استعداد نه پورته پورته فائده او چټوي.

دارن آني پښتو ادبي ټولنې د پان دا پر دغه اوان خبره ده چې
دې لپکې مونږ د ټولو نه اړ د بري او کوزې پښتوخوا د پښتو ژبې
د يوه زلمي، زيار کښ، معتمد، مايه نان او قدر او رڅپړيال بنا غلي
جيب الله رفيع وردگ يوه رساله «روښاني ليکني» کومه چې هغوی
په افغانستان کې د بايزيد انصاري د ياد په لپکې په يو نړيوال سيمينار
کې وپاندي کړې وه، خپر وو.

دې لپکې ان آني پښتو ادبي ټولنه د جيب الله رفيع صيب د دې پېر زوي
په پره پره مننه کوي او اميد لري چې د پښتو ژبې او ادب نور عالمان او محققين
به د رفيع صيب په تقليد کې زمونږ منښت د حوصله افزايي وکړي.

مونږ د پښتو ژبې او ادب د مينانو اولوستونکو نه هم دا توقع لرو چې
هغوی به زمونږ دې کار او رسالې ته په درنه سترگه وکړي او مخ په وړاندې
د تلو مخه به راکړي.

والسلام

پروين مله جوړ خو پښکي

صدر

ان آني پښتو ادبي ټولنه خپلې ۲۳ رڼې ۱۹۸۶ء

سريزه

روښان پير (۹۳۱-۹۸۳هـ.ق) په خپل ديني، ملي او سياسي غورځنگ کې ډېر زېور او سرتېري ملگري درلودل چې له دوی څخه ارزاني روښاني تر بايزيد را وروسته د دې ډلې دوهم مشر ؤ او د روښاني تصوف په بشپړتابه او روښانتابه کې يې پاڅه او شروړ ګامونه اچتکړي دي. ارزاني روښاني د پښتو ادب د موجود و تحريري اسنادو په رڼا کې د دې وياړ هم لري چې دده دېوان د پښتو لومړنی لاس ته راغلی بشپړ دېوان دی او له دده نه دا سلسله را پيلېږي.

زه دخوېشکو درنو ادبي ملگرو ته مبارکي وړکوم چې د پښتوخوا د دې لوی روحاني، سياسي او ادبي شخصيت.

د نامه د راتلونکي کولو له پاره يې د ننه په نوم ادبي
 ټولنه جوړه کړې او په غونډو، منلو او نورو ادبي
 هلوځلو سرسېره د دې ټولنې له خوا ادبي کتابونه او د
 کلاسيک او نوي ادب مجموعې او تذکرې هم خپرې.
 زه دوی ته په دې هم مبارکي ورکوم چې د ارزښاتي
 خوېشکي، په ياد د يوې خپرونې غونډې (سيمینار) تاپيا
 هم لري او په دې سلسله کې کتابونه هم خپروي.

د ټولس کاله وړاندې د آزاد افغانستان په مرکز
 کابل کې د بايزيد روښان او روښانيانو په باره کې يو
 لوی نړيوال (عالمي) کنفرانس جوړ شوی ؤ، له نېکه مرغه
 ما هم په دې سيمينار کې علمي غږيتوب درلود او د
 «ښايي ليکنې» تر عنوان لاندې مې علمي رساله ورته
 ليکلې وه، چې په کنفرانس کې واوروله شوه، دفاع ترې
 وشوه او بيا لومړی د «آريانا» په تاريخي مجله کې او ورسې
 په هغه کتاب کې چې د «روښان ياد» په نامه ؤ او د ترتيب
 او اهتمام افتخار يې زما په غاړه ؤ، خپره شوه. موږ
 تصميم درلود چې د سيمينار ټولې مقالې بېلې - بېلې په کتابي
 بڼه هم خپرې کړو، نو ځکه مو په کتاب سرسېره د مقالې
 د بېلو بېلو جن وو په بڼه هم چاپ کړې، خو د ناوړه حالاتو
 له امله هماغلته په مطبعه کې پاتې شوې او نشته شوې.

تقدیر داسې تېره کړې وه چې زما د دې مقالې خپرول
 د ارزښاتي خوېشکي ادبي ټولنې له خوا تر سره شي، هداوو -

چې دوی له مانه دار زانی خوېشکې د سمينار له پاره رساله
و. غوښته او ما هم د دې متل په مصداق چې: « تيار دياره
در وښاني ليکنې رساله ورته وپاندي کړه.

ما دار رساله داسې وخت ليکلې چې در وښانيانو پر
آثار لاپه لاس کې نه وو، نو ځکه مې اوس بيا نوي نظري
پرې وکړ او په دې برخه کې نوي موندل شوي مواد
مې پرې وړ زيات کړل خو له دې ټولوسره سره بيا هم
اعتراف کوم چې زما د کار لانيگري دی، اما په دې چې
په دې لاره کې لومړی قدم دی ناپه ډاډه کوم او په
همدې ډاډي دردونو لوستونکو مخې ته ندم، د تېروتنو
بخښنه غواړم او دار زانی خوېشکې ادبي ټولنې ته يې د
« برگ سبز تحفه در وېش» په بنا وپاندي کوم، خو يې -
تاسو دردونو لوستونکو او علاقمندانو ته ورسوي.

په مېنه

ح - ر فېح

پېښور، کونډا کال

۱۰/۷/۱۳۶۵ لمری ۱۹۸۶/۱۰/۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

په دې کوچني اثر کې مونږ تاسې ته دروسونې ادبي مکتب-
هغه آثار په لنډ ډول درېږنو چې تر اوسه پاتې پېژندل
شوي او زموږ لاسونو ته رارسېدلي دي .
داسې ښکاري چې د زمان توپیر و بادونو د دې ادبي-
گلزار د پر تاند کولو ته شو په شو کړي اوله بې رحمه
سېلیوسره وېړي دي او یایې هم دور کې غېږې ته
سپارلي چې دلته انتظار باسي .
مونږ دا هم غنیمت گڼو او په لنډ ډول تاسو
د رانه لوستونکي ورسره اشنا کوو .

[۱]

دروېښاني ليکنو موخه او هدف

په دې خبره نقل مؤرخين يوه خوله دي چې دروېښانيانو دمبارزې موخه او هدف د پښتنو ملي خپلواکي او ملي حاکميت - تر لاسه کول او د دې مېرني ملت له غاړې نه د استعمار د ټوټې لرې کول وو، خود دې سياسي ډگر په څنگ کې دوی د ادب او عرفان په ډگر کې هم سرلاري وو او د کار اېتکاري په لاس کې و، دوی سر بېرته پر دې چې د تصوف تر وېښته نږدې مسألي خبرې لې پخپلو ليکنو کې يې خپله ملي موخه او هدف هم تعقيب کړي دی او پښتانه يې دې ته هڅولي چې يو ملي حکومت او مرکز ولري.

پيرروېښان داسې وخت په تېرېدو کې پېچلي په هند کې د پښتنو لوديانو ټولواکي نه منځه تللي وه او د بابر له خوا چې د دې پيښت ناست و پښتانه له هند نه ايستل کېدل او په دې لېږد کې دده کورنۍ هم له ده سره چې کوچنۍ ماشوم و -

، کافې کرام ، ته راغله (۱۶) .

همدارن کله چې بايزيد روښان وليدل چې کورکاني حاکمان
يوه وېج پښتنه مېرمن ونيوله او ددې ويښتان يې د ژړندې
له پله سره وسترل ، چې ژړنده به څرخېده نو دا به هم ورسره
چور لېده (۲۱) ، دې پېښې هم د بايزيد پښتني احساسات راوپارول
او ددې ظلم او تېري په مقابل کې يې له قيام نه بله لاره ونه ليدله
نو همدا و چې لاس په کار شو او د ژوند تر پايه پورې يې په
مېړانه له دښمنه و سره مبارزه او مقابله وکړه .

روښانيانو سر پرې چې له دښمنه و سره د ټکر جنګونه
وکېل ، د دوی په ليکنو کې هم دا هدف تعقيب شوی چې په
ټولو روښاني ليکنو کې ځای په ځای دا هدف کله په صراحت
او وانه خوله او کله بيا د رمز او اشارې په ژبه ليدل
کېږي ، د دوی دا فکر له دې نه هم ښه څرګندېږي
چې په تېراه کې يې دخپل ملي نهضت له پاره مرکز و ټاکه ،
ماليه يې واخيسته او دروښان زامنو پخپل نامه سکه
هم ووهله (۳) .

(۱) ، حالنامه د بېلو- بېلو اخځونو له خولې .

(۲) : معارف ، ۱۹ ټوک ، ۲۳۵ مخ ، د پښتو ادبياتو تاريخ له خولې .

(۳) : محزون ، قلمی نسخه ، ۱۱۴۲ هـ ق کال .

[۲]

د روښاني ليکنو اړخيت او خصوصيت

د روښاني ليکنو اړخيت له دې نه اټکلولاى شو چې د دې ليکنو په وسيله په پښتو ادبياتو کې نوې نوي نوي نوي ليکنې کېږي. شوي او دا ادب هم دې او فورم او هم د موضوع او محتوا له پلوه په نويو لارو روان شو.

دې له پلوه دا دې چې د په لاس کې معلو مانو له مخې:
- د خيرالبيان په وسيله لومړی ځل د پښتو د مسجح نثر نښت کېږي.

- ان ذاتي روښاني لومړی ځل په پښتو کې يو بشپړې دهان سپرېږي.

- دولت لوانی روښاني لومړی ځل په پښتو کې رکعي - عر واض تطبيق کېږي (۱).

«د تفصيل له پاره وگورئ: د دولت دهان، سرين، د استاد پوهاند عبدالشکور هاشمي»

- روښاني شاعرانو لومړی ځل په پښتو کې الفبا چې پیل کړی .
- دوی لومړی ځل په پښتو کې د یو خاص ډول صوفیا نه
بدلوله پاره یوه خاصه بڼه او سبک وټاکه (۱)، او داسې نوښتونه...
همداراند موضوع او محنت ته له پلوه د دوی په آثارو کې په
اسلامي تصوف نوي زیاتونې وشوې او دوی تصوف ته د :

- شریعت ،
- طریقت ،
- حقیقت ،
- معرفت ،
- قربت ،
- وصلت ،
- وحدت او
- سکونت .

آته پورې وټاکلې چې ټول په یوه خوله په دې لار روان
شول او پخپلو لیکنو کې یې د تصوف د اپوړۍ ونڅښلې او
وڅېړلې .

ددوی ادبي قدرت دومره زیات ؤ چې مخالفینو یې هم
له لیاقت او قدرت نه سترگې نشوې پټولای او اخوند دروېزه
چې د دوی لوی مخالف دی او د کورکاني سلطنت په لاسه یې په
دوی د کفر ټاټوبي لگولی دی ، هم د دوی په علمیت او ادبي قدرت

«۱» : د تفصیل له پاره وگورئ: ادبي سقوي ، د لیکونکو تالیف ، ۱- ۱۷ مخونه .

معترف دی او پخپلو آثار وکې یې ځای په ځای د دوی د
لیاقت یادونه کوي.

اڅوند در وېنه د بایزید روښان په باب کله چې په کابل
کې بندي ؤ وایي:

«اما این ... صفت چون عالم بوده چندان مکر و تلبیس نمق
که سایر اعمال شریعت را پیشه گرفته ...» (۱)،
په مخزن کې وایي:

«بایزید چه بر چه عقل پور ؤ، د دنیا عقل یې چه پر ؤ، -
هوښیاري او څیرکي یې چه پره زده وه ...» (۲)،

«د اثار یک یو حکمتی ؤ، کل دفتر د شریعت یې پخپل (اس کې)»
همداراز د ارزاني په باب وایي:

«... و ارزاني چون شاعر تېز فهم و فصیح زبان بود در
انواع ضلالت و بدعت شعر افغانی و فارسی و هندی و عربی
بیان کرده ...» (۳)،

د روښانیانو ادبي مټه (قدرت) له دې نه هم محو هلاکي
شو چې در وېزبان سره له دې چې د دوی کلک مخالفین وو، مجبور
وو چې د دوی لاره ونیسي، در وېنه مخزن دده د آثارو په

(۱): تذکرة الابرار والاشرا، اداره اشاعت سرحد، ۱۵۳ مخ.

(۲)، (۳): مخزن قلمی نسخه، په ۱۱۴۲ هـ ق کې د عبدالغني کاسي لیک، د لیکونکي کتابتون.

(۴): تذکرة الابرار والاشرا، ۱۴۹ مخ.

پيروي او رقابت په مسجع نش وليکه او حتی اعتراف يې وکړي:
«... و آن ... بزبان افغانی شعر میگفت و سب شرایع»

و علم و علماء میگرد و شعرهای لایعی به افغانان می نمود
پس این فقیر برخلاف او شعر افغانی آغاز کرد ...» (۱)

او هم يې دده د فارسي آثار وليکه صراط التوحيد، حالامي
او نور و په مقابل کې تذکرة الابرار و الاشرار، ارشاد الطالبی
او نور وليکل او هم دده پيروانو د ارزاني، مخلص، ميرزا،
دولت او نور وروستاڼي شاعرانو د الفنامو په شان الفنامي
وکښلي.

د وروستاڼي ليکنو اهميت د ژبې او ويي (الف) له پلوه هم
د پرنیات دی، ځکه ددوی په آثارو کې د پښتو د پړ داسې
سوچه او په زړه پورې ويي (الف)، راغلي چې اوس له ژبې
نه وتلي او مړه شوي دي، حتی که یوازې د وروستاڼي آثار و
له ويیو نه قاموس ترتیب شي یو لوی قاموس کېږي.

[۳]

د روښاني ليکونايان وټي او کميابي

له تاريخي سندونڅه دا هم ښکاري چې روښانيان د پښتو لويه
ډله وه او د دې ډلې زيات عالمان او پوهان ليکوالان او مؤلفين وو
خو د دوی ليکنې د پېرې لږې لاس ته رارسېدلي او حتی په خپله
د روښان د ليکنو په لړ کې چې په تاريخي سندونو کې يادې شوي،
داسې ليکنې شته چې يوازې نوم يې پاتې دی او نوره يې پسته
نشته او هم دا زياتې د پېرې ليکنې تر اوسه ورکې دي او -
يوازې په نامه يې پېژنو.

د دې علت هم دا دی چې د روښانيانو له دې کبله چې د
روښانيانو د منطق په مقابل کې يې منطقي قوت نه درلود او
هم په روښاني ليکنو کې د روښانيانو له خوا پرې لکول شوي
تورونه نه موندل کېدل نو يوازې څه چاره يې د اليد له چسپي
د دوی آثار مخه کړي او له منځه يې يوښي، پخپله د روښانه -

په دې باب حکم کېږي و :

« ... اما غرض از توضیح قصه او (روښان) انکه رساله‌ها و تصنیفها ئیکه ازین ملحد مانده باشد اگر بدست اهل سنت - و جماعت در افتد باید که به آتش بسوزند (بسوزانند) و بدان معتقد نشوند ... » (۱)

داڅه چې اوس پاتې دي هم، له دې کبله چې روښان د دښمن دې حربې ته متوجه وو او خصوصاً د روښان د ليکنې زياته ساتنه کوله، لکه «حالنا مه» چې د خیر البیان «د ساتنې په باب ليکي :

« دميا روښان نوی شیخ عمر په یوه جنگ کې یوازې - د دې له پاره تال و چې د خیر البیان نسخه یوځای ځنې پاتې شوې وه، ټول لښکري محطل کې او تر هغې له هغه ځایه ونه خوځېده خو چې کتاب نه و ورته وارسېدلی » (۲). او هم دیوې جگړې په برخه کې ده مقصود المؤمنین «د ساتنې حال داسې ليکي :

« په دې وخت کې دښمن بیا حمله وکړه، جلال الدین د بایزید کثر زوی چې ورسره مقصود المؤمنین و ځان ابا سین سره - وغورځاوه ... » (۳).

داو د روښاني ليکنو دنایا وني علت اود او د روښاني آثارو

د پاتې کېدو اعجاز !

(۱) : مخزن ، قلمی نسخه . (۲) : حالنامه ، ۱۲۹۸ پاڼه (دینق مجله ، پښتو اکېډمۍ ، دوهم کال ، څلورمه کچه ، له اردو انسايکلوپيډيا آف اسلام محمد و آنتر محمد شيخ لاهوري د مقالې پښتول او . (۳) : حالنامه ، (روښانيان يا د مغلو تاريخکيان ، عبدالاکبر خان اکبر) .

[۴]

دروېباني ليکنو پېژندګلوي

په دې ليکنه دروېباني ليکنو پېژندګلوي تر
څلورسره ليکونو لاندې وړاندې کړي :

(۱) : د بايزيد روېبان خپلې ليکنې او اشار .

(۲) : روېبان ډوله ليکنې .

(۳) : دروېبان د پير و انو ليکنې .

(۴) : روېباني ډوله ليکنې .

(۱)

دبايزيد روښان خپلې ليکنې او آڅار

دبايزيد روښان پښتورپره چې د سياست د ډگر کې تډى
په ادب او عرفان کې يې هم روښانه رده تېره کړې و ه
او په خپل ناوړه کاره شونډ کې يې ډېرې ليکنې کړې چې
حيثي يې پاتې او حيثي يې دنماي سيليو ورسره وېرې دي،
نښې ښاني ښيي چې دده ليکنې دې له دې نه هم زياتې وي
چې اوس يې يامتن په لاس کې دى او يا يې نوم نومون غوږون
ته رارسېدلى دى. په نورو قريڼو سره پرې اخوند دروېزه
خوخل دده د ډېرو رسالو اطلاع ورکړې ده :
» اين ماسد در باب طلب پير رساله هانوشته ... «

» محزن ، قلمي نسخه .

«... ورسايل بيار در باب الحاد تاليف نعوده»
 همداران دځينې نور و ماخذونو له ښکون نه هم ښکاري
 چې ده د پېرې ليکنې ګډې او دخپل مسلک د تبليغ له پاره يې هرې
 خواته استوګل دي، ده په مغلوړو ژبو ليکنې کولای شوې او
 په پښتو يې شعر وايي، تر اوسه يې چې کومې ليکنې معلومې
 دي، هغه دا دي:

۱- پښتو رسم الخط :

دولت لوامني دخپل دېوان په يوبښت کې ويلي دي:

افغاني لفظ مشکل و لوست کوېښ نه شه

ورته وشو ګڼنده ديارلس حرفونه

دا بڼه ښکاروي چې پيرروښان د پښتو غږونو له پاره
 ځانګړي توري ښيي او تاحلي دي، سره له دې چې په ځانګړي
 ډول د ښان د ليک دود کومه رساله لاس ته نه ده راغلې
 خو د خير البيان (تفصيل يې وروسته راځي) دور کې نسخې په
 تر لاسه کېدلو سره څرګنده شوه چې د دې نسخې د سر-
 خورلس مخونه د ليک دود په باب دي، چې ښايي همدا به
 دا رساله وي، خو په دې رساله کې د ټولو غږونو راغلي توري-

(۱) : مخزن، قلمي نسخه .

له ديان لسونه زيات او د پښتو ځانگړي توري له ديارلسو نه كم دي .

د خير البيان د نسخې په مخنيو څو د لسو پاڼو کې په مجموعي توگه عام توري چې «ا، ب، پ، ت، ټ، ج، چ، څ، ځ، د، د، د (د دال لاندې ټکی چې د اوسنۍ «خ» غږ يې ښود)، د، د (د دال په منځ کې ټکی چې د اوسنۍ «ن» غږ يې ښود)، ر، پ، ز، ښ (چې د اوسنۍ «ژ» غږ يې ورکاوه) پس (پس ته يې دلاندې درې ټکي ورکړي) ش، ښ، ص، ض، ط، ظ، ع، غ، ف، ق، ک، گ (د کاف سرته يې کړی وړکړي) او بل توري يې هم «گ» ليکلي چې د توپير دليل يې نشته) ل، م، ن، پ، و، ه، ل، ی «دی راغلي او د پښتو د خاصو غږونو توري يې د «چپ گډ» په گډون د وولس توري دي او که هغه مکرر ناپېژندل شوي گډ» چې توپير يې نه ښکاري پکې وشمېرو، نو بيا د دولت له خوا ياد شوي ديارلس حرفونه پوره کېدای شي. (۱۱)

۱۱: وگورئ: د خير البيان د عکسي چاپ لومړۍ مخه، ۱۳۵۳ هـ ش .
 داسې ب پښتني چې د خير البيان دوهم «ک» د اورمې ټلې ديسو ځانگړی غږ (صوت) له پاره وضع شوی چې په دې حساب د دولت ديارلس حرفونه يا ډول په ځای دي . (د تفصيل له پاره وگورئ: د زمخيره د خوشال بابا ، د ليکونکي تحقيق ، پښتو اکيډمۍ، پېښور ، ۱۹۸۵ ع .

د پښتو د ځانګړو غږونو د ادول توري په تېولو روښاني
ليکنو کې راغلي او کومې قلمي روښاني نسخې چې لاس ته راغلي
لکه خيرالبيان، دارزاني، دولت، ميرزاخان او نورو دېوانونو
او هنرونو ښايي نسخه چې دارواښاد دوست محمد پرې پښتخ له
کتابتون نه ترلاسه شوې، ټول په همدې ليک دود دي.

۲- صراط التوحيد :

صراط التوحيد د باين ييد روښان بل اثر دی چې په
۱۷۸ هـ ق کال يې په عربي او فارسي ليکلی او د خليفه پټه لاس يې
اکبر بادشاه ته لېږلی و، څو دی دخپلو مريدانو په حلقه
کې شامل کړي، اکبر ددې کتاب په ليدو اولين لوخونښ
شوی و ۱۱.

ددې کتاب يوه نسخه د پېښور د عجائب ګر مهتمم ښاغلي
عبدالشکور د پېښور د بالامافه د فضل صمداني له کتابتون څخه
تر لاسه کړې او په ۱۹۵۲ع کال يې په ۱۱۶ مخونو کې خپر کړې ده.

(۱) حالنامه: خيرالبيان، د مولانا قاسمي سريزه، ۷۸ مخ، د پښتو ادبياتو
تاريخ (د وهمدتوک) د استاد حبيبي، ۲۶۸ مخ. ورکه خزانه (د هوتک)
دهميش خليل، ۱۹ مخ. روښانيان د مغولو تاريخيان، د
عبدالاکبر خان اکبر، ۹۴ مخ.

خړلکه چې د کتاب لومړي اټه مخونه نښته ، نو خړکېده نه ده .
چې په دې کتاب کې اکېن ياد شاه ته خطاب شوی او که نه ؟ او
که شوی په څه ډول ؟ دا پوښتنه هغه وخت حل کېدی شي
چې د دې کتاب کومه بله نسخه ترلاسه شي .

د کتاب په لومړيو پنځه دېرش مخونو کې يې خپلې ژوند پېښې
په فارسي ليکلي او په پاچي کتاب کې يې يوه موضوع هم په عربي
او هم په فارسي راوپې ده ، د ځان پېژندګلوی نه وروسته
پاچا يانو ته درې لارښوونې ليکي ، ورپسې په لومړي باب کې
د شريعت ، په دوهم باب کې د طريقت ، په درېيم باب کې د -
حقيقت ، په څلورم باب کې د معرفت او په پنځم باب کې د
سکونت خبرې کوي .

استاد حبيبي د هراط التوحيد عربي او فارسي دواړه
کمزوري کښي او وايي چې دې کونښن کوی چې خپل مقاصد
په آياتو ، احاديثو او عربي مقولو ثابت کړي ،
مګر هغه احاديث چې دې په دې رساله کې رانقلوي
اکثر يې د علم او فن له مخې صحيح او ثقه
احاديث نه دي او ډېر لنډ منقولات يې
سره خپري (۱) .

۳- مقصود المؤمنین :

مقصود المؤمنین د بایزید روښان بل اش دی چې په عربي يې لیکلی او کومه نسخه چې يې دارواښاد ډاکټر محمد شنيغ خوېشکي لاهوري سره وه په هغې کې ترکيڼو لاندې فارسي ژباړه هم شته، بله نسخه يې د حيدرآباد دکن په آصفیه کتابتون کې خوندي ده، او بله نيمکړې نسخه يې په غزني کې - تر لاسه شوه چې ځای پر ځای ترکيڼو لاندې په فارسي ترجمې پر سېره پښتو ترجمه هم لری. د دې اش انتقادي متن ډاکټر مير ولي مسعود له مفصلې عربي مقدمې او تشریحاتو سره له اسلام آباد څخه خپور کړی دی. داسې اثر بایزید روښان د روښاني ردي او مسلک په برخه کې دخپل مشر زوی، شيخ عمر، په غوښتنه لیکلی چې ځای په ځای يې ده ولیدل العزیز، په نوم خطاب ورته کړی دی. داسې په ۱۲۲۲ هـ ق کال د دوهمې خور په خور لسم نېټه خطاطي شوی او د آصفیه د کتابتون نسخه له دې نسخې نه د وکالور وسته کښل شوې ده (۱).

د کتاب ټول يوويشت بابونه لري چې سرليکونه يې :
 (۱) وعظ او نصیحت (۲) عقل، (۳) ايمان (۴) خوف (۵) رجاء -

(۱) پښتو (د پښتو اکيډمي مجله، دوهم کال، څلورمه، د جرم ډاکټر شنيغ لاهوري مقاله)
 د فارسي ژباړه -

(۶) نفس ، (۷) شیطان ، (۸) قلب ، (۹) روح ، (۱۰) دنیا ، (۱۱) آخرت
 (۱۲) توکل ، (۱۳) اوقات ^{بوجه} توبه ، (۱۴) نه تر (۲۱) باب پیرې اته مقامات
 دی (۱۱)

ددې کتاب د لاهور خط نسخه (۹۵) پاڼې لری ، لیکې ناستعلیق
 دی ، عربی متن یې په توره سیا هی او فارسي ژباړه یې په سره
 رنگ لیکل شوې ده . ۳۰۰

۴- فخر الطالبین :

فخر الطالبین د بایزید رو بنان یو بل اثر دی چې د خت
 پاچایانو او حاکمانو ته یې د خپل تبلیغ او تلقین د نورو لیکنو
 او رسالو په لړ کې د خپل خلیفه ، یوسف په لاس دهغې وخت د
 بدخشان حاکم میرزا سلیمان ته استولې دی .
 ددې اثر یادونه په « حالنامه » کې شوې خونسخې
 یې په لاس کې نسته او نه خږگنده ده چې دا کتاب په
 کومه ژبه و(۳) .

(۱) خیر البیان ، سرین ، ۷۹ مخ . د پښتو ادبیاتو تاریخ ، ۳۱ مخ .

(۲) د پښتو ادبیاتو تاریخ ، دوهم ټوک ، ۳۰۰ مخ .

(۳) پښتو مجله ، د ډاکټر شفیق مقاله ، د خیر البیان سرین ، ۷۹ مخ .

د پښتو ادبیاتو تاریخ ، ۳۰۱ مخ .

۵- خیر البیان :

دبايزيد روښان د پرمه او د پرمه ر کتاب خیر البیان
دی او همدا کتاب و چې داخوند در و پزه په سترگو کې اغزی
و، او پرې لیکلی یې و و:

«... چون مردم را بخود معتقد میساخت آن زمان ایشان
را خلوت میفرموده و ذکر میداده...»
او بیا بلخای لیکي:

«و این ملحد کتابی را تصنیف کرده و خیر البیان نامیده...»
او چې په دې یې همخوانه سهرې نې بیا لیکي:
«و ایضا این ... کتابی را تصنیف کرده، بعضی کلمات
اورا بزبان عربی بلا ادراک ترکیب و ترتیب جمع آورده
و بعضی را بزبان فارسی و بعضی را بزبان افغانی و بعضی را
بزبان هندی اما هر کدام از این کلمات ناموزون و ناموافق
افتاده...» (۳۱)

په دې یې هم د زده تاو نه کمېزې او پسې لیکي:
«... و آخر خیر البیان نام برده و چون معلوم ... و
مشحون از افتراء و فساد بوده، فقیر آنرا شر البیان نامیده-

(۳۱)، (۳۲) : مخزن، قلمی نسخ

(۳) : تذکره الابرار والاشرار، ۱۳۸ مخ.

و آگر ۱۰۰ البيان نا مند هم مناسب است (۱).

د خير البيان نسخې ورکې وې، يوه نسخې چې د يو خپل پيدا کېدو نه وروسته بېرته بې پټې وه د لوبډیخ العان د د ټيوبنگن په يوه کتابتون کې و موندل شوه او اوس هلته ساتله کېږي، خير البيان د دې نسخې د عکس له مخې په ۱۹۶۷ ع د پېښور پښتو اکېډمۍ استنساخ او خپور کړ او عکسي نسخې يې د بايزيد روښان د مېنځي د خلور سوي کليزې د نهيال سمینار په وياړ نومون لاسوهنه راوړسېدلې، او دريم نيمکې ي چاپ يې د کاتب الحروف په سرېزه په ۱۹۸۵ ع کال کې ښاغلی قاسم بنوی د پښتو ادبي مرکز سرای نورنگ له اېڅه ترجمه کړې ده. د دې کتاب زيات اهميت په دې کې دی چې دا د پښتولوړي بشپړ نوې کتاب دی چې نومونه راوړسېدلي او د ژبې او ادب له پلوه خورا ارزښت لري.

دا اثر په مجمع نثر ليکل شوی، چې دا نثر د عربي او بيا د فارسي له لارې پښتو ته هم راغلی، او په پښتو کې يې لومړنی مؤسس بايزيد روښان دی او په دې ډول نثر ليکل شوی لومړنی کتاب همدا خير البيان دی، د دې ډول نثر اغېزه دومره زياته وه چې حتی د روښانانو مخالفينو هم ځان مجبور کاوه چې په دې ډول نثر ليکنې وکړي او خصوصاً د اخوند دروېزه.

(۱) خير البيان، د پېښور پښتو اکېډمۍ، ۱۳۰ مخ.

مخزن دخیږ البيان تر ساسم اغېز لاندې لیکل شوی دی .
په خپله بايزيد د دغه سبک د خوښولو سبب یواځې مې
غږ بولي چې ورنه وویل شوه :

« او بايزيده ! وکښه خیر البيان - په هسې الحان ، چې
يې به لوست سورة الرحمان » (۱) . او په همدې توگه يې د کتاب
تر پایه پورې د سورة الرحمان « آن ، آم » سجع ساتلی ده او
د همدې ويلي دي رحمت د خدای په ده د احکام ، عبارت يې
د د فای الا ربکما تکذبين » په انډول په خپل کتاب کې ځای په
ځای راوړی دی .

د خیر البيان ټول مطالب ديني او مذهبي دي او په ايتونو
او حديثونو متکي ، او په دې اثر کې تصوف هم له روښاني نظره
چې اته مقامات لري ، خپرل شوي دي .

د کتاب ټول مطالب تر يو سل او ديارلسو (۱۳۳) لويو او وړو
سرليکونو لاندې راغلي دي ، د کتاب د قلمي نسخې ټولې پاڼې
(۱۶۷) دي چې (۲۲۳) مخه کېږي ، ليک يې خاص ډول نستعليق دی
په هرمخ کې يې يوولس کرښې راغلي او د هرمخ د ليکنې سوړ
(۷۶) او اوښده (۱۳۶) ساني متره دي (۲) .

(۱) خیر البيان ،

(۲) د دې کتاب د بشپړې پېژندګلوۍ لپاره وګورئ : داستاد جيبی د پښتو -

ادبياتو تاريخ ، د خیر البيان د پښتو چاپ سريزه ، او د کابل عکس چاپتون او سريزه .

د « دبستان مذاهب » مؤلف او اخوند دروېزه د خيرالبيان په باب ليکلي چې د اکتاب بايزيد په خاور وژ بو: پښتو، فارسي، عربي او هندي ليکلی خو په ياده شوې نسخه کې يې - يوازې خومخونه خلور ژ بيز وو او نور کتاب هغه شکل نه درلود لکه ياد شوی چې دی ، خوله ټپکه مرغ په ۱۳۶۲ ش ۱۹۸۳ع کال د پښتوخوان محقق سناغلی زلمی هېوادمَل هندوستان ته ولاړ او هات يې د هند د سالار جنگ په موزيم کې د - خيرالبيان يوه بشپړه نسخه وموندله چې سرتريايه په خلور عربي ، فارسي، پښتو او هندي ژبو ليکل شوی او دجمله پلوه هم د لومړۍ نسخې د بې چنده ده ،

د نسخه (۴۴۸) پاڼې لري چې هر مخ يې (۱۷) کرښې دي او ميرزا محمد رويني په ۱۰۷۹ هـ ق کال خطاطي کړې ده. د دې نسخې په خپرېدلو سره به چې، د سناغلي هېوادمَل تر کار لاندې ده ، د خيرالبيان په باب نوې خبرې او انکشافات شي (۲).

۶- حالنامه :

حالنامه هم د بايزيد رويني مشهور کتاب دی ، چې بيا وروسته د ده د يوه مريد علي محمد مخلص په وسيله بشپړه شوې ده .

(۱) د هند د کتابخانې پښتوخطي نسخې ، زلمی هېوادمَل ۹۰۰ - ۱۰۰ مخونه .

ددې کتاب په اوله برخه کې د بایزید د ژوند تفصیلی حالات راغلي او په نورو برخو کې یې دده د اولادې او مریانو حالات لیکل شوي دي.

ددې کتاب یوه نسخه د علیګر په ختیځ کتابتون کې په (۹۲۰/۳۷۰) نومره خوندي ده، او (۵۲۶) مخونه لري، له دې - نسخې نه د پنجاب یونیورسټي د کتابتون له پان هم یوه نسخه نقل شوې ده (۱). او د پنبو اکیډمۍ پېښور په کتابتون کې یې هم یو نقل شته (۲).

په دې اثر کې لویه نیمګړتیا داده چې د پېښو کلونه ډېر کم پکې ښودل شوي بلکه د نشت په شمېر دي، پېښې هم پرله پسې - نه دي، د حالاتو په منځ کې منظوم کلام شروع شوی، یوه خبر پر بېردي بلې ته وهانګي (۳). همداراز په دې اثر کې دا هم یو لوی کمی دی چې د هغو جګړو تفصیلات نه لري چې ده دخپل ژوند په وروستیو د وښوونکو په لټو کې له غلیا ښو سره کړي و (۴).

-
- (۱) د پنبو ادبیاتو تاریخ، ۲۹۸ مخ، پنبو مجله، ۲ کال، ۴ ګڼه، د محمد شفیع دمقالي پنبو ژباړه، د روښانیان د مغلو تاریکینو ورځپاڼه، دهم ټوک، ۲۰ مخ، د خیرالبيان سرچیزه ۴۶-۴۷ مخونه.
- (۲) د پنبو اکیډمۍ د مخطوطاتو فهرست (قلمی)، د کتابت الحرف ترتیب او تالیف.
- (۳) د روښانیان، ۹۵ مخ. پنبو مجله، ۲ کال، ۴ ګڼه، د دکتور محمد شفیع مقاله.
- (۴) پنبو مجله، ۲ کال، ۴ ګڼه.

۷- درویشان یو نومورکی تالیف:

د کابل د خطي نسخو په کتابتون کې استاد حبیبی یو مجموعه موندلې چې په دې مجموعه کې یوه رساله یقیناً د بایزید روښان تالیف ده او دده یوه مرید چې همدان نومېږي په (۱۰۴۳ هـ) کال کښلې ده.

دا رساله د رساله غوثیه له نیمګړې نسخې نه وروسته په نیمګړي ډول شروع شو او یو ځای په واضح ټکو پکې لیکل شوي دي:

« قال بلزید مسکین : مع الساکن ذکر الله فضیلة و ذکر الله فريضة لا یذکر للانسان شیء بغیر معرفت الاسمه و چون ترا از خدای پرسند ، چه جواب میدهی و چه جواب میگوی؟ آن روز دروغ گفتن بکار نیاید و به دروغ نگذری و نجات نیابی که خدای تعالی به دروغ گویان لعنت گفته است کما قال فنجعل لعنة الله علی الکاذبین ... » .

داش هم لکه درویشان د حیو نور و آثار و غونډا په عربي او فارسي دی او د لیکوالۍ بڼه یې هم دده نورو آثارو ته ورته ده او چې په صراحت سره د بایزید میګین نوم اخلي دا هم د خیر البیان ، صراط التوحید او مقصود المؤمنین سره سم دی او بل دلیل دا دی چې دا رساله داسې ختمېږي :

« قال باينيد مسكين ابن عبدالله : راحت روح کان وصف
الله و عذاب به صفة البشرية ، فكل راحة يهلك عن الانسان
بخير وصف الرحمن . »

اين رساله مختصر کړم تمام عاملان ش امن يا بد جاويدان
تمت تمام شد ، کار من نظام شد ، اميد وار است بالطف
باري ، همدان ابن شيخ نعمت (۱) ، مرید ميار و سنان
انصاري تحرير في تاريخ ۱۰۴۳ ق (۲۰۰۲)

ددی صراحت او نور و دلیلونو له مخې استاد دا اثر
د باینید و سنان یو بل وړک اشکني چې د دوی په لاس
را پیداشوی او د باینید و سنان د آثار و علاقمندان
و رسراشنا کيږي ، خو نوم یې ش اوسه نه دی ښکاره
چې دا دده کومه رساله ده ؟

۸- مکتوبات :

ډاکتر جهانگیر په اورینتال کالج مکین کې په خپله
مقاله کې د و سنان له لیکونو څخه دده مکتوبات ، همدیاد کړی دی
خو څرگنده نه ده چې دا دده د نورو لیکونو مجموعه ده -

(۱) اصل : نیعمت . (۲) اصل : (۱۴۳) خود همدان په هغه مهال کې
چې په همدې مجموعه لگول شوی داسه ۱۰۴۳ هـ او د مجموعه د همدې سري
په لاس تر خیر البیان اتلس کاله پخوا لیکل شوي ده -

(۳) جیبی ، استاد عبدالحی ، د خیر البیان د عکسی نسخې سره .

اوکه مطلب يې حالنامه وي (۱) .

د تار يخو نو له دې ليکنو څخه چې بايزيد روښان
د شاهخوا حکمرانانو د دربارونو او د علماؤ مدرسو
ته دخپل مسلک په باب داستاخيؤ په لاس ليکونه استولي
دا خبره تائيدېږي چې دده مکتوبونه دې همدراټول شوي
وي او خصوصاً داچې ده دکابل حاکم ته دروښانيانو
د وژلو له کبله يوليکلې پروتست استولي دی (۲) دا خبره
لاښه ټينګوي .

۹- واجيد دی شلوك :

د خير البيان مصحح او محشی بنا علی قاسمی ليکي چې :

« واجيد دی شلوك » د پنجابی يو منظوم کتاب دی چې
« اونکار ناتھ » ترتيب کړی ، د ځينې خلکو دا خيال دی
چې ددې ليکونکی همدغه بايزيد دی (۳) .

د اکثر محمد شفيع بيا وايي چې په تذکره الابراړ کې ليکل شوي
دی چې د بايزيد د جوکيانو سره سمه څه تړون وې ، خو په حالنامه

(۱) قاسمی ، عبد القدوس ، د خير البيان سرين ، ۱۰ ، مخ .

(۲) په پښتو مجله کې د د اکثر محمد شفيع مقاله .

(۳) د خير البيان سرين ، ۵۰ ، مخ .

کې په دې باب کوم واضح شهادت نشته ، خو که باينيد هم هغه واجيد وي چې شلوك يې نظم کړي (لکه دجالندر د- انصار يا نو خيال ده) نو دا معلومېږي چې باينيد دعوامي هند رواياتو کافي علم لرلو او دحالنې دمرتب حيني اشعار به يقيناً د هغه اش په بناء ليکلي شوي وي چې د شلوك اغېزه پرې شوې وه (۲۳).

دباينيد روښان دليکنو په لړ کې دا اش د «وجيد ادي شلوك» په نامه «دپښتو ژبې دزده کړې لارې» نومې کتاب هم يا د کړي دي (۲۴).

استاد حبيبي له دې کبله چې ددې اش او د مکتوباتو پته نشته دا دواړه ليکنې دباينيد روښان په آښادو کې نه شمېري (۲۵).

۱۰- دروښان شعرونه :

تر اوسه دباينيد بشپړ شعرونه په لاس کې نه وو. خو د حينو ليکنو له مخې دا اېټکل کېده چې ده دې بشپړ شعرونه هم ويلي وي .
لومړی به په کابل کې د روښان د بندي کيلو په باب د —

(۱) پښتو مجله ، د ډاکټر شفيع مقاله .

(۲) قاضي فضل غفران او گل افضل خان ، «د پښتو ژبې د زده کړې لارځا» .

پېغور اکيل پيښور ، د پېښور يونيورسټي ، ۱۹۷۱ع ، ۱۲۲ مخ .

(۳) استاد حبيبي ، د عکس خپل بيان سرينه .

پښتو ادبياتو د تاريخ دا روايت چې د معارف له خولي يې ليکلی، ولولو:

”میرزا محمد حکیم پیر و شبان په سیاہ چاه کې قیدی
کړی ؤ ، مگر پس له خو وخته چې یې وکتل دی هلته ژوند
او د پراسعار یې په دغه نور زندان کې ویلي وو...“»
اخذند دروېزه سرېره پر دې چې د مخزن په پای
کې د بایزید و شبان د خلو رښې خیر البیان یا د وڼه
کوي د مخزن په سرینه کې د ده د پښتو اشعار و په باب
لیکي :

« و آن ... بن بان افغانی شعر میگفت ... و شعرهای
لایحی به افغانان میخواند ... » (۲)

دار وایتونه بنی چي باینید رو بنان بشپړ شرونه
هم ویلی دي ، خو حیثي کسان دده خیر البیان شعر کړي ،
نوحکه له دې خبرونه مراد خیر البیان بولي ، لیکن دحالتا
دا صراحت چي : « (باینید) اول سهری وچې پنبو قصیدی ،
غزلې ، رباعیات ، قطعي ، او مشوي يې جوړ کړي ، چي دده
له اول حیثي کسانو یو-یو یادوه-دوه نظمو نه ویلي وو
او بس » ۳۱ په دې باب چي باینید رو بنان بشپړ شرونه-
۱۱: د پښتو ادبیاتو تاریخ ، د و هم پوک ، ۲۷۲ مخ .

(۲): محزون ، قلمی نسخہ .

(۳) حالنامہ : رو بہائیان و مغلو تاریکیان ، ۱۳۵ مخ . پینتر مجلہ ، اہم اکر شیخ مقالہ .

ويلي او دشعرونو د پوان يې درلود ، دهیڅ ډول شک ځای نه .
پرېن دی .

همداراز د روښانيان په کتاب کې د بايزيد يو فارسي
شعر هم قيد شوی دی چې ښکاري دا شعر هم له حالنامې
نه اخيستل شوی وي (۱)، که څه هم شعري کمزوری دی خو
څرګند وي چې بايزيد روښان د دې شعرونه هم ویلي وو .
خو اوس د فرحت المجتبى ، له ترلاسه کېدلو نه څرګنده شو
چې بايزيد شعرونه ویلي او لکه حالنامه چې وايي قصيدې يې
انشا کړي دي (۲) .

۱۱- سرودونه :

د حالنامې د ښکې له مخې بايزيد روښان د پښتو موسيقي
په برخه کې هم لوی خدمت کړي دي او هغه دا چې په پښتو
موسيقي کې يې د سلوک او رزم سرودونه جوړ کړل او حالنامې
دده له خوا دا شپږ جوړې کړي سرودونه ياد کړي : ناسري -
(ده ناسري) پنځه پړدې ، څلور پړدې ، د جنګ آهنگ ، د
شهادت مقام . په بايزيد باندې سرود له وروکوالۍ اغېزه
کوله او چې سرود به ويل کېده نو دی به په وجد کې راغی (۳) .

(۱) د روښانيان د مغلو تاريخيان ، ۶۸ مخ .

(۲) فرحت المجتبى وروسته درې پښتول کړي .

(۳) د روښانيان د مغلو تاريخيان ، ۱۳۵ مخ . پښتو مجله ، د ډاکټر شفيع مثال .

د روښانيان، مؤلف د دوهم امير خسرو لقب و رکړی دی،
 په همدې توگه موږ هم دده سرودونه د يوه اړخپناک
 اثر په توگه يادولای او قيدولای شو.

۱۲- فريحت المجتبیٰ :

دا د بايزيد روښاني منظوم اثر دی چې د ښاغلي زلمي
 هېوادمل په زياراوهاند د علم نهغه ته ور وپېژندل شو.
 ارواښاد دوست محمد به بېخ په کندهار کې د روښانيانو د
 مکتب يوه نيمگړې نسخه درلوده چې په ۱۳۵۳ ش (۱۹۷۴ ع)
 کال پښتو ټولنې ترې رااښوده او د روښاني رسالې په نامه
 يې خپره کړه؛ بيا په کندهار کې ښاغلي زلمي هېوادمل
 د دې کتاب تر دې نسخې بشپړه نسخه پيدا کړه چې هلته
 ليکل شوي وو: «د تصنيف د مياروښاني دی»، خو کله چې
 دی هند ته لاړ، هلته يې د ديلي په ملي موزيم کې د همدې
 کتاب يوه بشپړه نسخه ومونده چې نوم يې فريحت المجتبیٰ،
 دی او په دې اساس ثابته شوه چې دا اثر هم مياروښاني
 تاليف کړی دی. اثر سرتر پايه د قصيدې په بڼه، د لنډيو
 په سجع: «ينه» ويل شوی او روښاني تصفيي روښا کړی دی.

«روښانيان»، ۱۳۶ مخ.

«خير البيان»، د حبيب الله رفيع سرينه، د قاسم بنوي چاپ، ۲۰ مخ.

(۹) «خورپان»؛

استاد حبیبی لیکي چي راورتي د خپل پښتوگرامر په
سريزه کي خير البيان د «خورپان» په نامه ياد کړی دی (۱)
خو د سراف کيړ و د دې پتهانز په ار دو ثبا په کي په واضح
ټکو ليکل شوی چې د بايزيد د پر مشهور آثار خير البيان او
خورپان دي (۲)، اما په دې برخه کي يې کوم سند نه دی
وړاندې کړی .

کله چې په دې باب له استاد حبیبی سره وغږېد م
هغوی وويل چې په دې نامه که د بايزيد کوم اثر وي ،
نوسنایي چې دا «خورپان» د «خورې پان» او سبتي شکل
وي .

زما اټکل دا دی که پير روښان ، خورې پان ،
لري نو د ا به هماغه ټکوبات « وي چې وړاندې
ياد شو ، نو ځکه ما «خورپان» ته د بايزيد د آثار و شمېر
ور نه کړ او د سوال يې په نښه مې قيد کړ .

(۱) : حبیبی ، پوهاند عبدالحی ، د پښتو ادبياتو تاريخ ، (۳۰ مخ

(۲) : سراف کيړ ، پتهان ، د سيد محبوب علي ار دو ترجمه ،

پښتو اکيادمی ، ۱۹۶۷ع کال ، ۲۸۱-۲۸۲ مخونه .

(۶)

روښان د ولایکني

تر دې ځايه مو د بايز پيد روښان هغه ليکني او آثار
 ياد کړل چې پخپله زموږ په لاس کې وو او يا د تاريخي سندونو
 له مخې دده کتل شوي دي ، او س به نو هغه ليکني يادې کړو چې
 په ترلاسه شويو نسخو کې د ليکوال نوم نشته خو د اټکل له مخې
 يې دده بللای شو:

۱۳/۱ - رساله غوثيه:

دا استاد حبيبي له خوا د بايز پيد روښان د يوه نوموړي
 اثر د راپيدا کېدلو په برخه کې هو ويلي و چې له دې اثر
 سره ځينې نورې رسالې هم په يوه پښتۍ کې گڼلې شوي دي
 چې په هغو کې يوه هم رساله غوثيه ده ، دا رساله د پاى پاڼې
 نه لري نو ځکه يې مولف نه دی سېو دل شوى ، خو استاد حبيبي -

اټکل کوي چې د دې رسالې د ليکوالۍ د ډول او مطالبو ادا
د پيررو بڼان آثارو ته ورته ده ، که موږ د دغې رسالې شهادت
درو بڼان له نورو آثارو سره په مضامينو او ناوې عربي انشا
او ماتو کړو د دري منظوماتو کې وگورو نو ضرور د افکر پيدا-
کېږي چې دغه رساله غوښه به هم د بايزيد تاليف وي (۱).

« استاد جيبی ، د عکسۍ خير البيان سريزه ، ۳۳ - ۳۴ مخونه .

(۳)

دروېنان پيروانو ليکنې

باينيد روېنان دېر پياوړې او ايماندار ملګري
درلو دل چې ټول د سياست په ډګر کې سربېره د ادب او عرفان
په ډګر کې هم کې ندي وو او اکثر وې لکه دده غوندې
پر دوو، درېو او ان څلور و ژبو ليکنې کولای شوې، چې
دلته يې د ليکوالو ملګرو په ليکنو غږېږي و:

«ارزاني»

دباينيد له تکړه ملګرو نه يوه ارزاني دی چې لکه
ده غوندې يې په څلورو ژبو کښې کولای شوې او شعرونه
يې ويل، سربېره پر هغو آثارو چې ده ليکلي، ځينې کسان -

و اياي چې د خيرالبيان په ليکلو کې هم لاس لري (۱)، او ميا-
روښان^۵ پښتولیک دود رساله دده په سپارښتنه ليکلی ده.^۶
خو په خيرالبيان کې داسې برخې نه ليدلې کېږي چې هغه دې
له بايزيد نه پرته بل چا ليکلي وي او خصوصاً داچې خيرالبيان
بايزيد روښان په يو ازې ځان ليکلی له هغه وصيت نه هم
ښکاري چې حالنا هې قيد کې او ده خپلو ملګرو ته د مړينې
په وخت ويلې و چې ما هرڅه په خيرالبيان کې ليکلي او زما
لارښوونې د خيرالبيان په وسيله بشپړې شوې دي (۳)، او
هم د رسم الخط د رسالې په باب دا خبره سمه نه ده ځکه
بايزيد پنځله ددې تور وټاکل خدايي الهام بولي (۴).
دارزانی لياقت او علمي قوت دومره زيات ؤ چې
حتي مخالفينو هم سترګې نه شوې پرې پټولای چې اب-
احوند^۷ د روښانه هم دده فصاحت او تېز فلهمي منلې ده (۵).
ارزانی په قام سربېره، نمند، خو بېشکي او د قصور
اوسېدونکی ؤ، د پلار نوم يې برهان ؤ (۶)، او دوه نور-

(۱): تذکرۃ الابرار، ۱۴۹ مخ. د روښان ۹۳ مخ او نور.

(۲): ورکه خزانة، دوهم ټوک، ۲۰۰ مخ او داسې نور.

(۳): پښتو (مجله) ۲ کال، ۴ ګڼه د ډاکټر محمد شفيع مقاله.

(۴): وګورئ د خيرالبيان د سرڅوړلس مخونه. (۵): تذکرۃ الابرار ولا شرا، ۴۹ مخ.

(۶): د مطلب دده پخپل دېوان کې راغلی دی.

اديبان ملاعلی او ملاعمر چې دوی هم د پير روښان پير و ان و
 دده ورونډه وو (۱). عبدالحليم اثر يې له دې چې سند ونيږي
 دده نوم محمد عزيز ارزاني ليکلی (۲)؛ د ارزاني ژوند دده
 دخپلې وينا له مخې تر يونز اولسم (۱۰۱۰) لېږد کال (هـ.ق) کال
 پورې يقيني دی:

داغزل په تاريخ ښکلی په حساب د دوست «دغ» دی

«غین» زړه دال «پېڅور» په شپږ يا حساب ده ووهي (۳).

ده هم لکه د پير روښان غونډې ډېر آثار ليکلي
 چې تر اوسه يې دا ليکنې تر لاسه شوي او يا په آثاروکې يادې
 شوي دي:

۱/۱۴ - د ارزاني پښتو دېوان:

ارزاني په پښتوکې يولوی دېوان کښای دی چې تر ټولو
 بشپړ نسخه يې استاد جيبی ليدلی ده، استاد جيبی د يادښت

(۱) د پښتو ادبياتو تاريخ، ۲۸۲ مخ.

(۲) د لغاتې رابطه او روحاني تړون، ۵۳۵ - ۵۳۷ مخونه. ښايي دا اشتباه

ښاغلی اثر ته د ارزاني له دې شعر نه ور پېښه شوې وي: دې پر خوښکم کې عزيزه دوا له لومړي پران کې

حق دلته له عزيز نه په هېڅ ډول دامقصد نه راوځي، چې دادې دده نوم وي، بلکه
 د شعر نه دوی معنا وې اخيستی ش، ياد اچې د دوی کورنۍ په خوښکم کې عزيزې يا عزيزې خپل
 دي او يا يې مطلب دادې چې د دوی کورنۍ په خوښکم کې يوه درنه او مخزنه کورنه ده.

(۳) د ارزاني دېوان، ۸۸ مخ، د ښووا د کتابتون لاس کښلی نسخه.

له مخې دې نسخې او یا پاڼې غزلې درلودې چې (۱۴۰)، مخه کېدلې،
 (۱۴۰)، پاڼې پخپلوینې وې چې دوه سوه اتیا مخه کېدلې، په هر
 مخ کې یې پنځلس کرښې وې، چې په دې شمېر یې ټول بیتونه
 شپږ زره کرښې، استاد حبیبی د نسخې د پېښور په بالامانی کې
 د سید فضل صمداني په کتابتون کې لیدلې وه (۱)، د ده د ډېوان
 یوه بله نسخه د برتېش موزیم د پښتو په قلمی نسخو کې په
 (۲۴۹۶) نوم سره خوندي ده (۲)، ښاغلی رښتین د نسخې دارناني
 په خپل قلم کښي (۳)، خو د برتېش موزیم په فهرست کې دا ټکي
 نشته، د دې ډېوان د یوې نسخې نقل د ښوایه کتابتون
 کې هم شته (۴)، د دې ډېوان یوه نسخه د پېښور د موزیم
 په کتابخانه کې هم وه (۵)، د پېښور د پښتو اکیډمۍ په کتابتون
 او د محمد نواز خټک سره یې هم د ډېوان نسخې شته (۶)، او هم
 دارناني د پرش غزلې ښاغلی همېش خليل د ورکې خزانې په لړۍ
 ټوک کې خپرې کړي دي (۷).

- (۱) استاد حبیبی قلمی یاد دښت. (۲) د برتېش موزیم د پښتو نسخو کلاک، مخ، ۸۹، ۱۹۹۵.
 (۳) وګورئ: هېواد، ۱۹ کال، ۱۶۱۶ ګڼه، ۱۳۴۶ ل. د زمري ۲۳، د ښاغلي رښتین پښتو دخلې نسخې لړۍ
 (۴) په دې لیکنه کې له همدې نسخې نه استفاده شوې ده. (۵) پښتو لړۍ کال، ۱۶ ګڼه، د مولانا
 عبدالقدوس قاسمي مقاله، د بایزید روښان مذهبي افکار، ۶۳، ورکړنه، لومړۍ ټولۍ ۳۹-۹۲ مخونه.
 محمد نواز خټک دارناني ډېوان قلمي نسخې تر خپلې مړینې یوه اوونۍ وړاندې د پېښور پښتو اکیډمۍ
 ته له خپل مرستیال نورو آثارو سره ولېږه.
 (۷) ورکړنه، ۱۸۲ - ۲۰۸ مخونه.

دار زانی د دېوان ټول شعرونه د تصوف او سلوک په باب
دي او د وحدت الوجود درانه بحثونه يې په خوښه ژبه پکې
لنځېستي او د کامل پير د موندنې سپارښتنه يې پکې کړې ده.

دی پخپله هم دخپل دېوان په باب وايي :

د فقير پنبق دېوان دی دادېوان حقاني خوان دی (۱)

بيا په همدې بولله کې وايي :

دی ريخته په څلورثرو دی بيان په څو الوان دی (۲)

او ورپسې دخپل دېوان محتمليات پخپله پخپل شعر کې يادي

سره له دې چې ښاغلی هميشه خليل په ورکه خزانه (۳) او استاد

حيبي د پنبق ادبياتو په تاريخ (۴) کې دارزانی د اشعر د بايزيد

روښان او خيرالبيان په باب گڼي او وايي چې ارزانی خيرالبيان

ته دېوان ويلى دی، خو دده دېوان له ژورې کتنې مخه وېره

ښه څرگندېږي چې فقير ده ځان ته ويلى نه بايزيد روښان ته

او پر دې سربېره ټولو روښاني شاعرانو له ځان سره د فقير کلمه

راوړې او بايزيد روښان ته «مسكين» وايي نه «فقير».

د فقير دېوان پنبق دی د سعدي دی له شېران

(۱) : دار زانی دېوان، قلمی نسخه، ۶۵ مخ.

(۲) : " " " " " ۶۹ مخ.

(۳) : ټکر رڼا، ورکه خزانه، لومړۍ ټولګه، ۲۹۰ - ۳۹۱ مخونه.

(۴) : وګورئ: د پنبق ادبياتو تاريخ، دوهم ټوک، ۳۰۲ مخ.

دی خپله وینا منطق الطیر هم بولي او د لوی کلام (قرآن)
پښتو تفسیر یې هم بللې ده :

دغه شعر دی لوستلی پر خپل من منطق الطیر (۱)

* * *

دی د لوی کلام کلام دی په پښتو کښای تفسیر دی (۲)

۲/۱۵ - دار زانی بی نومه مجموعه:

دار زانی پښتو دېوان د په لاس کې شخې له مخې په ۱۰۶ مخ
کې ختمېږي او په یوه رباعي کې وایي :

دا دېوان د لته تمام دی کل د دین په اتمام دی

چې د دین پښتو کلام دی بیان له حق اسلام دی

بیا له « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ » نه وروسته یوه بله مجموعه

پیلېږي چې تر بلو بلو سرلیکونو لاندې یې په پرله پسې

څلور پڼو مطالب نظم کړي دي . تر اوسه په پښتو کې لومړي

شاعر دی چې په څلور پڼو کې یې سر موښتي او اوښ ده مطالب

راوړي دي . د دې مجموعه سرلیکونه : « حمد ، نعت ، ادب ، مېوه -

داره ونه (خیر سول) د حسن منصور و صف ، د ژوند او -

۱۵: د دار زانی دېوان (قلعي نسخه) ۸۷ مخ

۱۶: " " " " " "

او مه کېدلو بيان ، نصيحت ، اخلاص بيان ، طمع ، د پنبې بنا ي .
 مسلمانې بيان / د شريعت بيان اوله دې وروسته يې دروېښاني
 تصوف اته پورې خپېلي ، د الله تعالى پاڅ نوم يادول ، د فلک
 ذکر د ش بيان ، د مرگ بيان ، او نور دي . د مجموعه د دېوان له
 ۱۰۶ مخ نه وروسته چې دېوان ختم شوی شروع کېږي او بيا تر
 ۳۱۸ مخ پورې رسېدلي ، خوبيا هم تدرسه شوې نه ده او نوره نسخه
 نيمگړې ده ، له دې نه ښکاري چې دارناني د مجموعه چې د -
 روښاني لارې مهم مطالب يې پکې وييلی ، ده دېوان نه نياته او
 لويه وه .

۲/۱۶ - د حضرت رسول خوب :

د حضرت رسول خوب دارناني بله ليکنه ده چې ديوي بي بي
 قلبي مجموعې په اوومه برخه کې په ځانگړې توگه خوندې شوې ده .
 په دې نسخه کې په ۶۳ بېلو بېلو برخو کې د پښتو د پخوانيو
 ويناوالو ويناوې راغلي دي او د کلتور او اطلاعات وزارت
 په خطي کتابتون کې ساتله کېږي (۱) .

(۱) وگورئ : د پښتو پخوانۍ تذکرې ، حبيب الله رفيع ، د تاريخ او ادب
 قولنې خپرونه ، ۶۴ مخ .

(۲) د زياتي پېژندگلوي لپاره وگورئ : کتاب مجله ، لومړي کال ، لومړۍ
 (د ۱۳۵۲ کال ودي - غبرگلي) ، د پښتو ټولنيزو لومړي مجموعې " د ليکونکي مقاله .

په دې رساله کې ارزاني د حضرت محمد (ص)، يو خوب تشرېح -

کړې دی :

دا کيسه په دې څلوريزه پيل شوی :

(واوړه) ای د آدم زوی وڅ به در شویوه لوی

که هغه خواري وویږي تا به بل کاندې له زوی

* * *

او د پای څلورین ه پې داده :

ارزاني ولې نه ژاړې خپل مقصود ولې نه غواړې

هری ستا د عمر شپې څوک ولاړې دی څوک ولاړې

همدا کيسه د عبد الغني کاسی په جوړنگ کې د « فقير سيلان »

په نامه ^{د الفاظ په اړه تغیر} راغلې ده ، خو له سبک ، جوړې سبت او څلوريزی توب

نڅه يې څرگند بڼې چې ويونکی به يې ارزاني وي .

۴/۱۷ - دارزاني نشر:

دارزاني د نثر هم يوه کوچنۍ رساله شته چې د ده له بشپړ-

د پلوت سر يوځای وه او استاد حبيبي خونیو يې ترې کړې دی (۲) .

۱۹۱. دا جوړنگ د بیانات افغانی په نامه په ۱۱۴۲ هـ ق کال په ملتان کې د عبد الغني

کاسی په قلم کښل شوی او خطی نسخې د لیکونکي په کتابتون کې خوندي ده .
د زياتي پېژندګلو په لپاره وکړئ : ادبي ستوری د لیکونکي تالیف ، ۱۳۵۳ - پښتو ژبه .

۱۹۲. دا یادونه د بنو نه اړه او بناد استاد حبيبي ماته رسپارلی و .

په دې نثر کې هم لومړۍ ديني مسايل او د اسلام پښه بناوې -
 بيان شوي دي ، بيا يې دروېنا نې تصوف اته مقامات پکې څېړلي ،
 ورپسې يې روح څېړلې لکه : روح جاري ، روح مقيم ، روح امين
 روح قدسي او په دې پسې يې نور مسايل راوړي دي .

دارن آقي نثر د بايزيد روښان په نسبت ډېر روان ، خون
 له وينگ سره سم او سجع ډېره کمه پکې ده .

د دې نثر يو کوچنی ټوټه به د نمونې په توگه ولولو:
 « ترو ذکر دې ورکه - د سړي اندامونه خدای کړي دي ،
 د هر اندام بخره شته ، سترگې خدای کتولره کړي دي او
 خله (خوله) خدای خبرولره کړې ده ، او پوره خدای دم
 لره کړي دا ، او غوښ خدای او رېډولره کړي دي او پښې
 خدای يانه لره کړي دي او زړه خدای ياد لره کړي دي چې هيڅ
 دم د خدای له ياده مه يې تش نښاسه او مه يې وباسه » .

۵/۱۸ - چهار رما (۱):

اخوند در وېزه په تذکرة الابرار کې دده يو کتاب د -
 « چهار رما » په نامه هم يادوي (۱) ، چې استاد جيبې په پښتانه
 کې هم دانوم راخيستی (۲) ، خو پوهاند سبتي د پښتو ادب تاريخ -

(۱) : تذکرة الابرار والاشرار ، ۱۴۹ مخ .

(۲) : پښتانه شعرا ، لومړۍ ټوکه ، ۲۴ مخ .

کې د انوم يې له کوم سنده « چار ساله - چار زبان » سېو دلی د، د
ادبیاتو د تاریخ په کتاب کې يې بیا د انوم د راوړنې په حواله « چهار
رساله » کښلی دی (۲۰) .

څرنگه چې د دې کتاب نسخې په لاس کې نشته نو نشي ويل کېدای
چې اصلي نوم به يې څه وي، البته کېدای شي چې اخوند دروېزه
دا کتاب ليدلی وي نو ځکه يې « چهار ما » بللی دی .

۱۹-۲۰-۲۱-۶-۸۷ - د ارناني عربي، فارسي او هندي شعرونه

اخوند دروېزه لیکي :

« ارناني چون بتن فهم و فحيم زبان بود ، در انواع ضلالت
و بدعت شعرا افغاني ، فارسي و هندی و عربي بيان کرده » (۳)
ارناني پخپله هم وايي :

دی ريخته په څلور ټوبو دی بيان په څو الوان دی (۴)

* * *

پا : هر غزل يې د دلتاری
په څلور ټوبو او بدلی
پې او بدلی دا چو تاري
دارناني افغان کھتار دی (۵)

(۱) : د پښتو ادب تاريخ ، ۳۷ مخ .

(۲) : « پښتو ادبياتو تاريخ » صديق الله . درېټين ، دا د بياتو پوهنې د څلورم ټوكي له پاڼې ،
د پوهنتون گسترې چاپ ، دارناني برخه .

(۳) : تذكرة الابرار والاشرار ، ۱۴۹ مخ .

(۴) : دارناني دېوان ، ۶۶ مخ .

(۵) : دارناني په قلمي دېوان پورې نښتي مجموعه .

حافظ عبد القدوس قاسمی لیکي :

”ده په فارسي ، هندي او پښتو درې ژبو کې شاعري کوله
او په هره ژبه کې یې یو یو دیوان لرلو ، دده فارسي او هندي
اشعار لا وړک دي (۱) .

ښاغلی همېش لیکي :

”ارناني دخپل دور يو فصیح او بلیغ شاعر ؤ چې د پښتو
نه یې علاوه په فارسي ، عربي او هندي کې هم اشعار ویلي
دي ، بلکه په دغه درې واکه ژبو کې یې لکه د پښتو دیوانونه پکښې
دي “ (۲) .

دا ټول پخواني او اوسني روایات څرګندوي چې ده هم
لکه خپل پېر میاړو ښان غوندې په څلورو ژبو وینا کړې
خوله بده مرغه چې د عربي ، فارسي او هندي اشعارو بېلګې
یې لاتراوسه نه دي ترلاسه شوې او دا دیوانونه یې وړک دي .

۹/۲۲- دارزانی مگويا ت:

د د ښایيانو پېرې خبرې په رمز او اشاره دي او خصوصاً
ارزاني هرځای وايي چې زما خبره رمز او اشاره ده ، نه پوره
خبره نشم کولای او له دې اړخه حال نشم ویلاي :

(۱) : پښتو مجله ، لومړۍ کال ، څلورمه کچه (۱۳۵۹) .

(۲) : ورکه خزانه ، لومړۍ ټوکه ، ۳۹ مخ .

د فقيروينا د سره رښتيا نه وايي د ترسره

نو په دې اساس دده په شعرونو کې داسې خبرې هم راغلي چې هغه بايد هرچاته ونشي، كله چې يې دا ديوان -
نښتيا وه نو دا مگوياي شعرونه به يې ترې بېل كړي اوله ځانه
سره يې خوندي كړي دي، په دې برخه کې دى پخپله صراحت -
كوي :

دال - د دې ديوان خبرې كل د زړه دى مرغلرې
واپه كو (ي) يې دي پيلي كل مگوۍ شوې ځنې لري (۱)

او دا صراحت ښيي چې ده به د مگوياي مجموعه بېله جوړه كړې
اوله ځانه سر ساتلې وي، كاش دا خبرې هم تر لاسه شوې وای چې
د دوى د زړه له اصلي خبرونه خبر شوي وای !

(۲۱) ملا عمر

ملا عمر خو پشكي دارن آئى وروڼ دى، دى هم
د علم او قلم څښتن كښل شوى، په تذكرة الابرا
او حالنامه کې يې نوم راغلى او وروستيو اخځو
هم ياد كړى دى.

۱۱: د دارن آئى ديوان، قلمى نسخه، ۹۹ مخ.

۱/۲۳ - د ملا عمر شعرونه:

د ملا عمر شعر ونه تر اوسه چېرې نه و وليدل شوي، يوازې
استاد حبيبي د پښتو ادبياتو په تاريخ کې کښلي چې دده او دده
د بدل وروړوړ علی محمد په شعرونو به د دې اثر په درېيم ټوک
کې خبرې وکړي، تر اوسه د پښتو ادبياتو د تاريخ درېيم
ټوک نه دی خپور شوی، نو ځکه د ملا عمر شعرونه د چالاس نه
ته نه دي رسېدلي، له ماسره د عبد الفتی کاسی د «بیانات افغان»
په دوهمه برخه کې د عمر په نامه یو نظم شته، د دې جوړک
زياتي ويناوي د روښانيانو ښکاري نو ځکه نه دا ټکل له مخې
دا شعر د عمر روښاني «گڼم او دا چې د فکر او محنتی له
مخې هم دا شعر د روښاني شعروانو د مکتب ښکاري، دا ټکل
لاسي پياوړی کوي، د دې شعر کسر دادی:
دکورغه تلگه خونه،
په کور کې دېدانو بنادې نشته لور د لور،
عذابونه

(۳) علي محمد

ملا علی محمد دارن آبی بل وروړدی، دی هم ښه ادیب
او د خونې وينا خاوند دی، په تذکرة الابرا او حالنامه کې يې

(۱) د کورنۍ: د پښتو ادبياتو تاريخ، ۲۸۲ مخ.

نوم راغلی او ور و ستیوا خنوخو نوم بنو دلی دی.

۱/۲۴ - دعای محمد شایسته:

ماته د عبد الغنی کاسی له جوړنگ نه دمیا علی محمد په -
 نامه هم یو نظم لاس ته راغلی چې په ادبی ستوری کې مې
 خوندي کړی او اټکل کېږي چې دا شعر هم دده دی (۱).
 ځینې کسانو د حالنامې بشپړ وونکی علی محمد مخلص او دا
 علی محمد یو بللی دی، خو څرنگه چې دار زاتی پلار دده د
 خپل صراحت له مخې برهان نومېده نو ځکه ددی علی محمد
 پلار هم برهان دی، سره له دې چې د حالنامې در اغوندونکي
 علی محمد پلار دده د خپل صراحت له مخې ابا بکر کندهاری
 دی نو ځکه دواړه علی محمد، یو تن نه دی او د مخلص تخلص
 هم باید دیو له نامه سره مل کړو، نه د دواړو.

د عبد الغنی کاسی له جوړنگ نه دمیا علی محمد تر لاسه
 شوی شعر چې په قوی اټکل د همدې علی محمد دی یو
 خاص ډول جوړېښت لري، تصوفی مطالب پکې راغښتل شوي
 او د شعر جوړېښت یې داسې دی چې په ویلو سره یې سړی
 دیو له خاص آهنگ احساس پکې کوي او دا ښيي چې دا
 او دنورو شاعرانو دې ته ورته شعرونه به چې په دې -

(۱): وګورئ: ادبی ستوری، لومړی شاعر.

جو تک کې خو ندي دي په خاصو صوفيانه حلقو کې په يوه ځای
 وزن ويل کېدل (۱)، او چې يوځل بېرته تر شا وگورواو د
 بايزيد روښان له خوا د سرودونو د جوړولو په برخه کې -
 دده له خوا د سلوک د سرود ايجاد راپا د کړو نو بيا دا اېټکل -
 هم کولای شو چې دا خاص ډول شعرونه به له همدغه سرود
 سره چې بايزيد روښان ورته جوړ کړي وو، ويل کېدل
 او روحی تزکیه به يې ترې تر لاسه کوله (۲)، او هم د دې
 جو تک هغه شاعران چې شعرونه يې د علی محمد دی شکرته وړته
 دي، روښاني شاعران گڼلای شو.

(۴) ميرزا خان انصاري

ميرزا خان انصاري د بايزيد روښان لمسی او د
 روښاني تصوف او لارې روښانوونکی شاعر دی.

۱-۲۵ - دميرزا خان دېوان:

دميرزا خان انصاري دېوان د دې برخې لري، دده
 دېوان په لومړني برخه کې يوه او نه ده الف نامه ده، بيا -

(۱): د دې صوفيانو حلقې په باب وگورئ: ادبي ستوري له ۱-۱۷ مخ پېړۍ؛

(۲): وگورئ: په همدې وصاله کې د روښان د ليکنو او آثارو برخه.

بولی (قصیدی، او ورپسې بد لې (غزلې) راغلي دي، د چاپي نسخې
ټول پاڼې يې ۲۵۲ پتې دي (۱).

د ميرزا خان انصاري د دېوان نسخې د لندن، پېښور، کابل
او په ځينو نورو کتابخانو کې شته، خو نسخې يې په برتېش موزيم
کې خوندي دي، د دې نسخې يې د پينځو ټولنې په کتابتون کې يوه
يې د اطلاعاتو او کلتور وزارت په خطي کتابتون کې، يوه يې په
کوټه کې د سيال کاکړ په کتابتون کې او يوه نيمگړې نسخه يې
د ليکونکي په کتابتون کې ده او نورې نسخې يې هم په
بېلو- بېلو کتابتونو کې شته، يوه نسخه يې چې د دوشنبو
له مخې ترتيب شوې ده په پخوانو په ۱۳۳۴ هـ ق کال د کند هاري
تاجرانو له خوا په لاهور کې د دېوان ميرزا هدا فاني په
نامه خپره شوې ده، او هم يې يوه نيمگړې نسخه هېښ خليل
په پېښور کې خپره کړې ده او بيا يې نسبتاً بشپړ متن په ۱۳۵۴ هـ ق
کال پينځو ټولنې د خوخطي نسخو تر مقابلي وړسته
چاپ کړی دی. دده د دېوان خوځوښت يې د روسي ختيځ پوهنځي
د وړن په مجموعه کې هم خوندي دي (۲)، په چين بې نظير گلشن روڼ
کې يې هم دوو يوناځوښتو راغلي دي (۳).

(۱) د دې نسخې د لياقت پېښور د گلوي لپاره وگورئ: د ډېري ۱۳۵۲ کال په لکيون

کې د ليکونکي مقاله.

(۲) وگورئ: د وړن مجموعه «کيسستوماتي» د ۱۸۷۷ع کال چاپ ۲۵۲-۲۷۳ مخونه.

(۳) وگورئ: د پينځو پخوانو افغانو تذکرې، د ليکونکي اثر، وروستيو برخه.

دمیرن اځان انصاری په شعر کې هم روښانی لاره او
مسلك تشېح شوی دی او شعر ونه یې د ژبې له پلوه هم دارحُبت
وېدي .

(۵) - دولت لوانسې

دولت لوانسې د پښتو یو ځون شاعر، دمیا روښان
مرید او د دېوان خاوند دی ، اتهکل کېږي چې د لسمې پېړۍ
په دوهمه نیمایي کې به ن پېږېدلی وي .

۱۲۶ - د دولت دېوان :

د دولت لوانسې نه یو لوی دېوان پاتې دی چې بدلي ، بوللي ،
توحي ، دوه ايز (مثنوي) او د شعر نور ډولونه پکې خوندي دي ،
تر اوسه لومړی شاعر دی چې په رکنی عر و موسمي پاڼي -
ويلي او موب ته را پرې ايښي دي (۱) ، دده د دېوان يوه نسخه
په برتېش موزيم کې خوندي ده ، دوي نسخې يې دهند درامپن
په رضا لايبريرۍ کې ، يوه يې په کابل او بله د غزني د لېبرورۍ
په کتابتون کې ساتله کېږي (۲) .

(۱) : د تفصيل له پاره وگورئ : د دولت لوانسې دېوان سرين ، داستاد رشاد ليکنه .

(۲) : د دې نسخې پته ماته کمران ملگري بناغلي هېوادمل له بلو بېلو اخځونو څخه ترلاسه کېدې .

یوه نسخه یې دهند په د لایبریرۍ کې شته (۱)، او چاپي نسخه
یې لومړۍ ځل د پښتو ټولنې له خوا د بایزید روښان د نېپال -
سمینار په ویاړن موږ لاسوته راوړسېدله.
دده شعر هم لکه د نورو روښانی ویناوالو غونډې د
تصوف او سلوک له بحثونو ډک او د روښانی لارې د روښانولو
په برخه کې لکه د نورو روښانی آثارو غونډې یو ګټور او د
پښتو شعر خون اشر دی.

دده دېوان پیل او په درېو دفترونو ویشل شوی دی،
دی هم د نورو روښانیانو غونډې الف نامې لري او د شعر
محتوی یې د نورو روښانیانو سره توپیر نه لري. د دولت نوري
لیکنې تر اوسه نه دي پېژندل شوي او زموږ په لاس کې نشته.

(۶) - علی محمد مخلص

علی محمد مخلص د ابا بکر کند هارن وی او د حالنا مې
راغونډ و ټکی یو روښانی لیکوال او شاعر دی. دی په -
روښانی شاعرانو کې زیات شهرت لري، میرزاخان
انصاری او دولت روښانی یې یادونه کړې او د خونې وینا
خاوند یې ګڼي دی.

(۱)، دهند په کتابخانو کې د پښتو خطي نسخې، ۶۵-۶۶ مخونه.

۱/۲۷ - حالنامه :

په حالنامه کې باين يه روښان خپل حال ليکلی ؤ (موږ مخکې خبرې پرې وکړې) بيا د اکتاب د اورنگ نېټه په وخت کې دده يو عالم مريد له سره راغونډ کړ او د روښانيانو پاټي احوالونه يې پرې ورننوت کړل. د حالنامې په يوازېنځه نسخه باندې چې د عليکې په پوهنتون کې ساتله کېږي ليکل شوی :

« حالنامه ميا روښان مشکل آسان از تاليف علو خان شينواری »

خو په سرينه کې د مؤلف نوم علي محمد کند هاری د بابر زوی دی،^(۱) حينو اخځونو داسې علی محمد دارزانی وروړ بللی دی، خو دارزانی او د دې علی محمد د پلرونو د نامه سر بېلتون دا خبره يې باور کوي او موږ مخکې خبرې پرې وکړې. همداراز دا علی محمد خان د بايزيد انصاري دکورنۍ مريد او خادم گڼي نه پخپله د بايزيد، سر له دې چې علی محمد د بايزيد د لارې او سترگې مل ؤ او کله چې روښان پير از زانی هند ته واستاوه نو علی محمد او ملا عمر چې دارزانی وروڼه وو، همدلته ورسره پاتې شول^(۲)، د حالنامې په سرينه کې -

علي محمد په دې ټکو ليکي :

(۱) : کابل مجله، ۱۳۴۳ هـ ش کال، د دوهمه گڼه، د مياړوښان حالنامه، د ښاغلي رښتين ليکنه.

(۲) : تذکره الابلد، ۱۴۹ مخ (دا اثر وايي چې از زانی له بايزيد نه ولاړ، خو حالنامه وايي چې بايزيد واستاوه.)

«الحمد لله، حمداً كثيراً - بعد حقير فقير علمي محمد ابن ابا بكر قندهاري
 مرید و خادم خاندان بایزید انصاري قدس الله سره العزیز...»
 د حالنامې میګرو فلم د کابل پښتو ټولنې او د پښتو پښتو
 اکېډمۍ ته رارسېدلی او بڼائی چې په سپر لوسرې د روښانپالنو
 په باب ډېرې نورې تاریکې هم روښانه شي.

۲۸/۲- د علي محمد مخلص د پوان:

میرزا خان انصاري او دولت لوانی د مخلص مخلصانه -
 یا دونه کوي او شاعري یې ستایي. د دده د پوان نسخې ډېرې
 کمیابې دي، یوه نسخه یې په برتاش موزیم کې په (۶۷۵۶) نومره
 خوندي ده (۲)، او هم د روحانی رابطې او روښانی تړون کتاب
 له اخځونو (ماخذونو) څخه ښکاري چې د مخلص د دېوان کومه
 نسخه د دې کتاب له مؤلف سره هم وه او دده یو نیم غزل یې -
 تری را خستی دی (۳).

۲۹- رساله:

دایوه منشور تصوفی رساله ده چې منظومې برخې هم لري
 د دې رسالې یوه خطي نسخه د بیکال ایشیا تنک سوسایټي په کتابتون -
 (۱)، کابل مجله، ۱۳۴۲ هـ ش کال، دوهمه کچه.

(۲): وګورئ: د برتانیې د خطي نسخو کټلک، د ۱۹۶۵ کال چاپ.

(۳): وګورئ: د روحانی رابطې او روحانی تړون.

کې خوندي ده چې (۱۳) پاڼې لري او مخلص خپل نوم داسې پکې
راوړی دی :

و مخلص، ته يې څرکند په هر اوان کـــ
مرگ، ژوندون، حشر، قیامت څو مقاماتـــه (۱)

(۷) واصل روښاني

واصل يو بل نامتو روښاني شاعر دی چې په يوولسمه

هجري پېړۍ کې يې ژوند کاوه او د حالنامې هغه نسخه چې د
دېستان مذاهب مؤلف استفاده ترې کړې، له ده سره وه
او اټکل کېږي چې د ميا واصل روښاني او د دېستان مذاهب
د مؤلف ليدنه کتنه تر ۱۰۵۷ کال وروسته او تر ۱۰۶۳ هـ و کال
مخکې شوې ده (۲).

۱/۳۰ - د واصل پښتو دېوان :

د واصل د اشعارو بشپړ دېوان لاتر اوسه لاس ته نه دی
راغلی، خو د نورو روښاني شاعرانو د دېوانونو
له مخې اټکل کېږي چې ده به هم لوی دېوان درلود. د واصل
يو انځور يوه بوللې او پښتلي غزلې دملا اختر له بياض نه داستاد-

(۱) د هند د کتابخانې پښتو خطي نسخې، ۱۱ - ۱۲ مخونه.

(۲) وگورئ: د واصل روښاني د څو شعرونو سرچينه، د استاد عبدالکوکړ شاليد.

عبد الشکور رشاد په زیار تر لاسه شوی چې د خوش شعر ونه په نامه
 د روښان سمینار له پاره د پښتو ټولنې له خوا خپره شوې او د
 د واصل د دېوان یوه بشپړه نسخه ښاغلی هېوادمل دهند په
 رضا لایبریرۍ کې ومونده چې په ۱۱۸۶ هـ ق کال ملا عطاء الله
 لیکلي او (۹۸) پاڼې لري (۱) .

۳۱/۲ - د واصل الفنا مې :

د واصل درې الفنا مې چې له الف نه تر یا پورې د مریخ
 په بڼه ویلی شوی دی او په هر بند کې یې یو یو حرف عرفاني
 تفسیر لري د عبد الغنی کاسی په جونگ کې خوندي دي چې
 د کاتب الحروف په سرینه او تصحیح د کابل پښتو ټولنې له
 خوا په ۱۳۶۰ هـ ش کال د کابل مجلې خپرې کړي دي .

۳۲/۲ - د واصل درې شعرونه :

پوهاند رشاد لیکي : د تاشکند په خطي کتابخانه کې د دېوان^{محل}
 په نامه یو کتاب خوندي دی، د دې دېوان شروع داسی شوی ده :
 منکشف شد تار موز علم الاسماء
 ماسوی الله در نیاید در نظر اصلا
 د کتلاک مؤلف ورته کښلی دي : د دادیوه هندي شاعر -

(۱۷) : دهند د کتابخانې پښتو قلمی نسخې، ۱۰۳ مخ .

د پالسي اشعار و مجموعه ده^(۱) موږ چې دې ته وگورو چې
روښانيانو په خورشيد بوليکني کولای شوې نف و يلاي شو چې
بنائي و اصل به دري شعرونه هم ويلاي وي، خو بيا هم خود
نسخه و نه کله شي پر پکې حکم نشو کولای.

(۸) خواجه محمد روښاني

خواجه محمد يوبل روښاني شاعر دی چې په حالنامه
کې يې يا دونه شوې ده.

۱۲۳- د خواجه محمد شعرونه:

د حالنامې په ۴۰۹ مخ کې د خليفه خواجه محمد شعرونه
راغلي دي، سره له دې چې دا اشعار کاتب غلط ليکلي خو بيا
هم لوستل کېدای شي، ژبه يې کندهاري ده او د شعرونو
بحر يې لنډ دی.

ما ته يو جوړنگ لاس ته راغلی چې په پېښور کې بنایسته خان نومي
کښلی دی، په دې جوړنگ کې د خواجه محمد په نامه پاړسي خوندی
و، دا شعرونه دوه ډوله وو، يو ډول يې لنډ بحر کې په يوځای

(۱) : وکړی : د همدې شعرونو سرچينه ، ۱۶ مخ .

(۲) : روښانيان يا د مغول تاريخيان ، ۱۱۹ مخ .

دول لیکل شوی وو، چې دواړو دولو بېلې - بېلې بڼې درلودې او دیوه شاعر نه بکار، کېدل، خو کله چې د خواجه محمد له - دېوان سره مخامخ کېدل، نو له هلمه وروسته د لاس شول. اوس چې دا موضوع رابرسېره کېږي، زه فکر کوم چې دا خاص ډول شعرونه دي چې په لنډېجر کې ویل شوي دي همدې خواجه وي چې د کتاب او راغونډونکي له خوا به د بڼې په دېوان ورکړ شوي وي او یا هم څرنگه چې خواجه محمد بڼې پخپله د تصوف او سلوک د لارې لاروی ؤ، نو ښايي چې دې به د باینید پیر د کورنۍ مرید ؤ، دا خبره په دې هم پیاوړې کېږي چې بڼې د باینید روښان مخلصان و او خصوصاً دده د اېو بیت خور دا ټول لاسي پیاوړې کوي؛ پیر روښان د میان علی د میان پنجوشه

هسې پورته پسې تللی د انخښ دی (۱)
او هم خواجه بڼې د عالمانی د راغونډونکي معاصر او د لاس د انځر زېږېدونکي لاروی دی

(۹) کریمداد

کریمداد دروېښانی کورنۍ یا روښانی لارې یو تکړه غږ دی چې د دېوان تر لاسه کېدلو یې له نغور کۍ نه راویوست، فکر کېده چې دی به د جلال الدین زوی کریمداد (چې د باینید روښان لسی دی) وي، خو په پايله کې د «بڼې» ټکي دې -

ددی خیال ماتی و رانه کپی ده (۱)

۱/۳۴- دکریمداد پښتو شعرونه:

دکریمداد روښانی د پښتو شعرونو نیمګړی دېوان تړلاسه شوی
چې د انډیا آفس لندن په کتابتون کې ساتل کېږي، له دې دېوانه
د پېښور پښتو اکیډمۍ نقل اخېستی او خپور کړی یې دی (۲).
ددېوان سره یو ټولګی نون پورې رسېدلی او د اښکار وې چې
دده دېوان یوه برخه حتی زیاته برخه نیمه خوا شوې ده، حکم
موږ وینو چې د اکثر و شاعرانو د ژوند وروستی «په دیفو کې
دېرې غزلې خوندي کېږي».

دکریمداد شعر خوب او روان دی، ځای په ځای یې لکه
د نورو روښانیانو غوندې دکامل پېښ وجود ضروري ګڼلای
او بایزید روښان یې د دین سقراط بللی دی (۳).

۲/۳۵- دکریمداد پاڼې وینا:

دکریمداد د پښتو دېوان په پای کې د ده پاڼې وینا هم.

(۱): دکریمداد دېوان سرینه.

(۲): د دېوان د پښتو اکېډمۍ له خوا په ۱۹۹۳ کال په سلونو کې خپور شوی.

او په سرینه کې یې دده په ژوند او وینا عالمانه او محققانه رڼا اچول شوې ده.

(۳): دتفصیل له پان وګورئ: دکریمداد دېوان.

راغلي ده او بنای چې پا پسي وینایې هم پوله نه وي تر لاسه شوي او له منځه تللي وي .

د کړیمداد په دري شعر ونوکې دده نوم نشته بلکه د عیسی په نامه راغلي دي او هم په دې شعرونو کې ځان عیسی بڼگېنې لري خو څرگنده نه ده چې ددې دېوان مصحح بناغلی خیال بخاري - دا کلام یوازې له دې امله چې د کړیمداد له دېوان سره موندلې راغلی ، دده بولي او که بل کوم دلیل هم لري .
په هر حال تر اوسه دا ویناهم دده بله کډې وي او موږ یې د کړیمداد پا پسي وینابولو .

۱۱) قادر د روبنای

قادر داد هم یو روبنای شاعر او د خوبې وینا تنبتن دی ، د ورکې وینا را پېدا کېدو او په خیر ادب او ورکه خزانه ، کي یې خوندي کېدلو داد ب په نهمه وپېژانده ، دی هم د روبنای د کورنۍ غړی او دده کودی ؤ ۱۱) .

۱/۳۶ - د قادر د شعرونه :

د قادر د د پوله وینا لاتر اوسه نه ده تر لاسه شوې ، یوازې -

۱۱) : د کورنۍ : ورکه خزانه ، ۳۹۴ ، ۲۹۵ ، ۲۹۶ مخونه .

پنځلس پاڙي ٻي ٻي په ږورکه خزانه کې راغلي دي، شعر يې خون،
روان او دروښاني لارې روښانه نونګي دي او هم دده په شعر
کې د مينې سوي ترانې راغلي او پر روښاني ادب يې عشقي وينا
هم وړنځي ته کړې ده (۱) .

۱۱۱) اورکزی

اورکزی هم دروښانيو يو متاخر شاعر دی چې
د دولسمې پېړۍ په دوهمه نيمايي کې يې ژوند کاوه، دده
وينا لومړۍ ځل د خيبراد او بيا ورکې خزانې خوندي کړې ده.
اورکزی يې نوم نه ښکاري، برېښي چې ده په قام اورکزي
ؤ، معلومه نه ده چې دده نوم به څه ؤ، په گوته کې د
ښاغلي سيال کاکړ په کورني کتابتون کې د قابل اورکزی
په نامه يو دېوان خوندي دی چې د احمد شاه بابا په وخت کې
ژوند کاوه (۲)، اوله روښاني اورکزي سره يې د ژوند
وخت يو دی نو کېدای شي چې قابل اورکزی همداروښاني -

دده دوينا او دده د پېژندګلۍ له پاره وګورئ: خيبراد، مراد
شينواری، ۱۹۵۸ع کال، له ۳۶ تر ۴۲ مخ پورې، ورکه خزانه لومړۍ

۱۹۹۰ع، له ۲۰۹ تر ۲۲۲ او ۳۹۵-۳۹۶ مخونه .

(۳): د اخبره ښاغلي سيال کاکړ نامه کې ده .

اورکزی وی ، خوبیا هم دا خبره هله سپینیدی سې چې د قابل
اورکزی دېوان ولوستل شي .

۱۳۷- داورکزی شعرونه :

اورکزی د دېوان خاوند ښکاري ، خو ابوعشقي شعرونه
لري ، خومون ته يې د کو تو په شمېر شعرونه لاس ته راغلي دي ،
د روښانه لارې تکړه لاروی او دروښان پير کلک علاقمند
دی ، وايي :

رامد د بايزيد مکين کړا په تقوي کې مې متين کړه
د عقبې د معاش فکر، هم دده په رهبري کړم

۱۳۸- شيخ آدم روښاني

آدم د پښتورغونې دېوان لرونکی شاعر دی چې په يوولسمه
هجري پېړۍ کې يې ژوند کړی او د اشنخړ په شاوخوا کې
استېدلی دی ، دا ورنگ زېب دواکمنۍ په وخت کې يې ژوند کاو
او خواجه شعرونه يې ويلي دي .

۱۳۸- د آدم دېوان :

له آدم نه يو بشپړ دېوان پاتې دی چې نسخه يې ښکېلي
او لوېديځي لري ، تر لاسه شوې پاڼې يې ۱۰۸ دي او تر لاسه شوې -

وينا يې دوو نيمونزو بښتونو ته رسېږي او وايي :
د دوو بين قلا به کهم پرې دې وې وې
برکت مې په اواز کې د کامل شسته ۱۱

۱۲) ميرخان روښاني

ميرخان هم يو لرغونی روښاني شاعر دی چې ميرانزا-
حنان د روښاني شاعرانو په ډله کې ياد کېږي او د دولت
په دېوان کې يې يوې اوږدې قصيدې ځای نيولی دی.

۱/۳۹ - د ميرخان دېوان :

د ميرخان د دېوان يوه نسخه په تاجکستان کې له عبدالغني
ميرزايف سره وه چې تر اوسه سپړله شوې او خپله شوې نه ده وپلورلې.

۱) ادبي ستوری ، د ليکوال اشرف ، دوهم ټوک ، ۱ - ۲۴ مخونه .

۲) هدا پورتنی اشرف ۲۵ - ۲۸ مخونه .

(٤) روښاني ډوله ليکني

روښانيانو په پښتو ادب کې داسې لاره پرانستې ده ، چې
حتی دده مخالفانو هم په دې لاره له تلو نه ډډه نشو کولای
اڅوند دروېزه خان مجبور ګانه چې لکه د بایزید روښان
غوندې مسجع نثر و لیکي او زامنو او ملګرو خړي پخپلو لیکنو
کې حتی په هغه لاره هم پل ایشی چې دروېزه هغه د بایزید
روښان د کفر دلیل ګانه لکه وحدت الوجود چې د دروېزه د
د کریماد په وینا کې هم په ډګه خوله تائید شوی او دا کار
هم ثابتوي چې له روښانيانو سره د دروېزه یانې مخالفت د دین
او عقیدې په اساس نه بلکه د پردو او د پښتنو د ښه ژبه په لاسه
له دې نه چې تر شپې پخوانیو وینا والو حیثیت داسې وینای
هم شته چې ظاهر خود روښان پیر او روښاني لارې یا دونه
نه لري ، خود وینا الفاظ او محنت یې دا شاهدي ورکوي -

چې دا ويناوال هم د روښاني روښانه لارې لاروي دي او -
 دلته دخو همدغسې ويناوالو د ويناو او ليکنې يادونه کېږي .
 زه اټکل کوم چې دا کسان هم روښان وو خو څرنگه چې د وينا
 په ترلاسه شويو نمونو کې يې صراحت نشته نو ځکه پر پکړۍ
 حکم نه پرې کوم او دا وړو او پلنو څېړنو په هيله يې د دې
 ليکنې پلمنه کې لېندويان راځايم .

« اخوند مياداد »

اخواند مياداد د پښتو صوفي شاعر دی چې د اټکل له مخې يې
 په يوولسمه پېړۍ کې ژوند کاوه ، موږ په روښاني
 شجره کې د بايزيد روښان يو لمسی چې د جلال الدين نوي دی ،
 د مياداد په نامه پېژنو او هم د روښان په پلارځه شجره کې دده
 يو دتره کېوسی هم مياداد نومېږي .

١/٤ - د مياداد شعرونه :

د مياداد يو هغه شعر چې د عبدالغني کاسي له جونگ نه
 زما لاس ته راغلی دی روښاني جوړه لري او د خاصې صوفيانه
 حلقې (چې مخکې ياده شوه) سره اړه لري ، همداران دده څو
 شعرونه د ملا ښايسته خان په جونگ کې هم شته (چې ما په
 ادبي ستورې کې خوندي کړي دي) قاضي عبدالحليم اش د —

دشېخ رحمار کا کا صاحب خلیفہ کهنی او داتمانز وی پی بنودی
 دی، دده دثوند زمانه یې له ۱۱۰۰ هق کال نه راوړسته
 ایتکل کړې ده دا، نه له دې کبله چې دده یوتر لاسه شوی شعر
 دخا صې صوفیانه خلقې سره اېه لري ایتکل کوم چې اخوند میاداد
 به روښانی شاعر و، دده دپوهان یوه نسخه په کهنه کې دښاغلی
 سیال کا که په کتابتون کې خوندي ده (۲)، نوکله چې دا نسخه
 وڅېړل شي امکان شته چې داسې ټکي تر لاسه شي چې دده په
 روحانیت سره پېره دده روښانیت هم ترې تر کونو شي.

(۲) شېخ فرید

شېخ فرید هم لرغونی شاعر دی او دویښایي ن ^{نور}
 پاتې دي.

۱/۴۱ - د شېخ فرید شعرونه:

دده یو شعر ښاغلی اش په خپل تېر هېر شاعران کې خوندي
 کړی اوله یوه هغه جوړنگ نه یې چې په قصود کې لیکلی شوی،
 راخیستی دی.

څرنگه چې له یوې خوا په تېر هېر شاعران کې (۳) دده -

(۱): تېر هېر شاعران، ۱، ۲، له ۲۹ مخ نه وروسته.

(۲): دا خبره سیال کا که راته کړې ده.

(۳): تېر هېر شاعران، ۲۷ مخ.

راغلی شعر دروېښانی صوفیانه خلقی د شعرونو په چوکاټ کې ویل شوی او له بلې خوا په روښانیان د مغلو تاریکیان (۲) کې د شیخ فرید په نامه یو سیمې د میا روښان له مریدانو څخه کډل شوی نو ځکه اېټکل کېږي چې دا شاعر به هم روښانی او دروېښانیت د روښانه لارې لاروی وي.

(۳) اخوند مصري

۱/۴۲ - داخوند مصري شعرونه:

د عبد الغنی کاسي په جوړنگ کې داخوند مصري یو شعر خوندی دی چې دروېښانی خاصې صوفیانه ^{خاتیش} شعر و نو په چوکاټ کې ویل شوی او ما په ادبی ستوریزه کې خوندی کړی دی، د د ه داروېښانی ډوله شعر هم ښیي چې اخوند مصري به هم روښانی شاعر و.

(۴) آدین

۱/۴۳ - د آدین شعرونه:

د کاسي په جوړنگ کې د آدین په نامه هم د خاصې صوفیانه

۴۱: دروېښانیان د مغلو تاریکیان ۱۵۲ مخ ۲۱۰؛ ادبی ستوری، ۱۲-۱۳ مخونه.

حلقې يو شعر شته چې ما په ادبي ستوري کې خوندي کېږي دى“
فکر کېږي چې داستاخر به هم دروېښان دلارې تلوېکې و .

(۵) آزاد

۱/۴۴- د آزاد شعرونه:

د آن ادبي شعر چې د صوفیانه حلقې د شعرونو په خاص
چوکاټ کې ویدل شوی د کاسي په جونګ کې خوندي دی او ماترې
راخیستی ، د شعر بڼه او فکر د ولېږي دواړه د دې اېټکل لار
هواروي چې آزاد دې روښاني شاعروي .

(۶) سعید

۱/۴۵- د سعید شعرونه:

دولت روښاني شاعر په یو بیت کې دارزانی ، میرزا ، او
مخلص روښاني شاعرانو له نوم نه وروسته د احمد اوسید
نمونه هم راوړی :

۱ : وگورئ : ادبي ستوري ، ۱۵ مخ .

۲ : همدا اش ، ۱۷ مخ .

او ارڼائی، میرزا، مخلص، احمد، سعید دی «۱»
 او د اښيي چې احمد او سعید هم روښانی شاعران وو، خو
 وینایې چېرې نه وه، د کاسي په جوړگ کې د سعید په نامه
 یو قصو فی شعر خوندي دی چې ما په ادبی ستوري کې د سعید-
 خلیل په شعرو کې راوړی دی (۳)، خودده د شعر جوله او د
 دولت شاعر د اپورتنی بیت د دې اټکل ځای پیدا کړي
 چې د اشعر دې د همدې سعید وي او زه د پرېکړ و سندرې
 تر پېدا کېدو پورې په دې باب پرېکړې حکم
 نه کوم.

(۷) احمد

۱/۴۶ - د احمد شعر ونه:

د دولت په پورتنی بیت کې د احمد نوم هم شته، چې -
 ښایي دا به هم روښانی شاعر وي، د وینا پته یې چېرته
 نه وه، خود کاسي په جوړگ کې د احمد په نامه یو شعر
 خوندي دی او له بهی نه یې ښکاري چې د اشعر به دروښانی -

(۱) : وگورئ : د دولت لوانی د پوان.

(۲) : وگورئ : ادبی ستوري ، ۲۲ - ۲۳ مخونه.

فکري مکتب او د همدې احمد شاعر وي ، د دې شعر لومړي
بيت داسې دی :

جنت يې روغ کړه په زړه پور
چی پکې ناستې د جنت جوته
په هر حال د دې کسانو په باب پر پکړی حکم نه کوم ،
د دوی وينا وې روښانی ډوله او دوی روښان ډوله
وينا وال بولم او باوري يم چې د پښتو ادب د مينانو
راټلو نکی ادبی هڅې او خپرنې به د موضوع ښه روښانه
کړي .

د دې رسالې اخځليک

- ۱ - خير البيان د باينيدو وېبپاڼه، عکس چاپ، کابل، د کابل پښتو
د ادبياتو پېښځي، ۱۳۵۳ ش
- ۲ - خير البيان، د باين پد انصاري، د پښتو اکېډمۍ خپرونه،
د حافظ عبد القدوس قاسمي په سرزيه، ۱۹۹۴ ع.
- ۳ - دولت دېوان، د استاد رشاد په سرزيه، د پښتو ټولنې خپرونه، ۱۳۵۳ ش
- ۴ - د واصل وېبپاڼه خوشعرونه، د پوهاند عبد الشکور رشاد-
په سرزيه، د پښتو ټولنې خپرونه، ۱۳۵۳ ش.
- ۵ - در وېبپاڼه يوه بې نومه قلمي مجلې، د مرحوم دوست محمد بېرغ
د کتابخانې، اوس د پښتو ټولنې د کتابتون.
- ۶ - په ۱۱۴۲ کال کې د عبد الغني کاسي لاس کښلی مخزن، د ليکونکي د کتابخانې.
- ۷ - په ۱۱۴۲ کال کې د عبد الغني لاس کښلی (بيانات افغاني)، د «د واک»
د ليکونکي د کتابخانې.
- ۸ - مخزن، د پښتو اکېډمۍ خپرونې، د کاکا خېل په سرزيه، ۱۹۹۹ ع.

- ۹ - دارذاني د قلعي دېوان يونقل، د پښوا د کتابخانې، ۱۸۳۱ هـ.
- ۱۰ - دارذاني د نثر نقل، د استاد حبيبي د کتابتون.
- ۱۱ - دېوان ميرزاهد افغاني په ۱۳۳۳ هـ کال کې د کند هاري تاجرانو له خوا، د لاهور چاپ.
- ۱۲ - د ميرن اخان د دېوان يوه نيمگړې قلعي نسخه، د ليکونکي کتابتون.
- ۱۳ - د ميرزاخان انصاري دېوان، د هېش خليل چاپ، ۱۹۵۹ ع.
- ۱۴ - دېوان کريمداد، د پښتو اکېډمي خپرونې، د خيال بخاري په سر، ۱۳۷۲ هـ.
- ۱۵ - تذکرۃ الابراار والاشرار، داخوند دروېزه، د نشر او اشاعت خپرونې، ۱۹۹۰ ع.
- ۱۶ - دېوان خواججه محمد بنگلېس، د پښتو اکېډمي چاپ.
- ۱۷ - د ملا بنيامين خان قلعي جوړنگ، د ليکونکي کتابتون.
- ۱۸ - صراط التوحيد، د ادارۀ اشاعت سرحد خپرونې، ۱۹۵۲ ع.
- ۱۹ - د پښتو يوه بې نومه قلعي مجموعه، د اطلاعات او کلتور وزارت د خطي کتابتون.
- ۲۰ - د روسي دورن انتخابات، د ميرزا د شرفي برخه، ۱۸۳۷ ع.
- ۲۱ - د پښتو ادبياتو تاريخ، د وهملوک، د استاد حبيبي، ۱۳۳۲ هـ کال.
- ۲۲ - د روښانيانو ملي نهضت، د اسلانونف، د خپرونې محمد اکبر معتقد ژباړه، د پښتو ټولنې خپرونې، ۱۳۵۳ هـ ش.
- ۲۳ - د پښتو ژبې زده کړې لارې، پښتو اکېډمي.
- ۲۴ - د پښتو ادبياتو تاريخ، د بناغلي رښتين، د ادبياتو پوهنې گوتستني چاپ.
- ۲۵ - تاريخ مختصر افغانستان، د استاد حبيبي، د وهملوک، ۱۳۳۹ هـ ش.
- ۲۶ - روښانيان د مغلو تاريخيان، د عبدالاکبر خان اکبر، پېښور.

- ۲۷ - روحانی رابطه اور روحانی ترون، قاضی عبدالحلیم اش، پېښور، ۱۹۶۵.
- ۲۸ - پښتانه د تاریخ په رڼا کې، سید بهادر شاه، ظفر کا کاخیل، پېښور.
- ۲۹ - افغانستان در مسیر تاریخ، میر غلامی محمد غبار، ۱۳۴۶، کابل چاپ.
- ۳۰ - د پښتو ادب تاریخ، ښاغلی رښتین، کابل، ۱۳۲۵ ش.
- ۳۱ - ورکه خزانه، هېش خليل، دوهم ټوک، ۱۹۶۰ع، پېښور.
- ۳۲ - ورکه خزانه، هېش خليل، لومړی ټوک، ۱۹۶۰، پېښور.
- ۳۳ - تېر هېر شاعران، قاضی عبدالحلیم اش، ۱۹۶۳ع، پېښور.
- ۳۴ - د خیر ادب، مراد شینواری، پېښور، ۱۹۵۷ع.
- ۳۵ - پښتانه شعراء، لومړی ټوک، استاد حبیبی، ۱۳۲۰ ش، کابل.
- ۳۶ - ادبی ستوري، حبیب الله رفیع، پښتو ټولنه، ۱۳۵۲ ش، کابل.
- ۳۷ - د پښتو پخوانی تذکرې، حبیب الله رفیع، تاریخ ټولنه، ۱۳۵۰ ش، کابل.
- ۳۸ - کابل مجله، د ۱۳۴۲ ش کال، لومړی کڼه، د ښاغلی رښتین مقاله.
- ۳۹ - پښتو مجله، د پېښور پښتو اکیډمۍ، لومړی کال، څلورمه کڼه.
د حافظ عبد القدوس قاسمی مقاله.
- ۴۰ - پښتو مجله، د پېښور پښتو اکیډمۍ، ۲ کال، څلورمه کڼه، د
ډاکټر محمد شفیع لاهوری د مقالې: (بایزید انصاری) پښتو ژباړه،
(د مولانا عبد القدوس په وسیله).
- ۴۱ - آریانا مجله، ۲۸ کال، ۶ کڼه، دار و انباد دوست محمد بریڅ -
د روښان د مکتب دیوه ناپېښندلی کتاب، تر سرلیک لاندې مقاله.
- ۴۲ - کتاب مجله، لومړی کال، لومړی کڼه، د لیکونکي «د پښتو یوه» -
بی نوم قلمی مجموعې مقاله.

- ۴۳ - هېواد ، ۳۲۶ لړ کال ، نمری ، د بناغلي رښتین د قامی نسخې
د پېژندگلوی مقاله .
- ۴۴ - د بریتانیا د کتابتونو د پښتو خطي نسخو کلاک ، لندن ، ۱۹۶۵ع .
- ۴۵ - داروایاناد استاد پوهاند عبدالحي حبيبي یادداشتونه .
- ۴۶ - د پیاوړې فولکلوريست او په پښتومین لیکوال بناغلي ولي محمد -
سیال کاکړ یادداشتونه .
- ۴۷ - د بناغلي زلمي هېواد مل یادداشتونه .
- ۴۸ - دهند د کتابخانې پښتو خطي نسخې ، زلمي هېواد مل ، ۱۳۶۳ ش .
- ۴۹ - ادبی ستوری ، دوهمه لړۍ ، ۱۳۵۹ ش ، کابل .
- ۵۰ - خير البيان ، د حبيب الله رفيع په سرينه ، د قاسم بنوچ چاپ ،
۱۹۸۵ع ، پېښور .

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library